

Brev skrivna från 1869 till och med 1872

Brev skrivna från 1869 till och med 1872.....	1
Avskrift av brev från H A till någon okänd.(om valet o förestående uppdrag).....	3
Kyrkås d. 17 Nov. 1869.....	3
Brev från virkeshandlare (?)Westberg i Stugun (timmeraffärer o koköp).....	3
Stugun den 21 Novemb: 1869.....	3
Brev från riksdagsmannen och talman Nils Larson i Tullus inför Hans första riksmöte. Bor 4 mil hästväg från Bringåsen (planering för första riksdagsresan).....	4
Tullus d. 27 Nov. 1869.....	4
Brev från Nils Larson i Tullus till nyvalde riksdagsmannen Gunnar Eriksson i Mörviken(tvist ang. valet, reseplanering för samåkning).....	4
Tullus d 8 Dec, 1869.....	4
Första brevet hem efter första riksdagsresan.(reseskildring, "skutan", hyresrummet, inskrivning, vännen Gunnar).....	5
Stockholm den 15de Januari 1870.....	5
Brev till hustrun (sjukdomsbeskrivning).....	6
Stockholm den 22 Januari 1870	6
Brev till hustrun(Polstjernen, Carlbal på slottet, riksdagsplatsen, menageri).....	7
Stockholm den 31 Januari 1870.....	7
Brev till hustrun (pengar, skattinbetaln., järnvägsinvigning, riksdagsplatsen, mathållning).....	8
Stockholm den 11te Feb. 1870.....	8
Brev till hustrun (div. penningöverföringar, bifogat foton).....	9
Stockholm d. 18 Feb. 1870.....	9
Brev till hustrun (ang meddelande om Lars Petters födelse).....	9
Stockholm d. 21 Feb. 1870.....	9
Brev till hustrun (funderingar omkring Lars Petter).....	10
Stockholm 8 Mars 1870.....	10
Brev till hustrun (ek. transaktioner, porträtt, elefant.....	11
Stockholm d. 17 Mars 1870.....	11
Brev till hustrun (skickat med Gunnar E, eldsvåda, middag hos landshövd., personalhantering hemma och hos hyresvärdinna).....	11
Stockholm d. 23 Mars 70.....	11
Brev till hustrun (Höggrens skrivelse, hälsn till Sven Pålsson, mörderskan Eklund).....	12
Stockholm den 3dje April 1870.....	12
Brev till hustrun (varit till Uppsala med tåg, tredje eldsvådan, riksdagens avslut).....	13
Stockholm den 21 April 1870.....	13
Brev till hustrun (plan hemresa).....	14
Stockholm d. 6 Maj 1870.....	14
Brev till hustrun (resebeskrivn., nya hyresrum o hyra, munspelade elefant o andra djur, skolgång hemma, telegrambärningsarvode).....	14
Stockholm den 15de Januari 1871.....	14
Brev till hustrun(kungens sjukdom, Marias barnmorskeutbildning, begravning av riksdagskollega).....	15

<u>Brev från riksdagskollegan Magnus Jonsson, Vansäter (tacksamhetsskulder, skogs och sågverksaffärer,mm)</u>	33
<u>Bergvik och Wansäter d. 26 Juni 1872</u>	33
<u>Brev från F. Malmberg (järnvägsfrågor)</u>	34
<u>Hernösand & Wäija 8 September 1872</u>	34
<u>Brev från socknen angående skolplikten</u>	35
<u>Kyrkås i Jemtlands Län den 11 Nov. 1872</u>	35
<u>Brev från riksdagskollegan Liss Olof Larsson från Gagnef (provat korn, hälsn fr div bekanta mm)</u>	36
<u>Orsa d. 18 Dec. 1872</u>	36

Avskrift av brev från H A till någon okänd.(om valet o förestående uppdrag)

Kyrkås d. 17 Nov. 1869

Åtskilliga samverkande orsaker, deribland min faders nyligen timade död, hafver vållat att jag ej före än nu kommit att besvara Din estimerade skrifvelse af den 30de sidstl. Oct. Då jag så länge dröjdt, är det inte utan stor tvokan jag nu vågar göra det; men Ditt öfverraskande tjenstaktiga tillbud häfver betänkligheterna så att jag vågar försöket. Utan skolundervisning och således utan kunskap, utan erfarenhet och utan förmåga skulle jag sannerligen vara att beklaga om inte godhetsfulla människor med bildning och intelligens toge mig under armarna. Af detta bref skall Du ock snart finna, att jag är mera van hantera huggyxan än pennan, hvadan gode råd äro kärkomna och förkastas icke af mig. – Jag begagnar också tillfälle att uttrycka med hvilken förvåning jag mottog underrättelsen om Riksdagsmans valets utgång. –Alldrig har min äregirighet sträckt sig så långt, och detta, kanske blott af samma girighet, emedan jag nogsamt vet, att det förtroende jag hittills åtnjutit nu troligen går förlorat. Men därmed må nu gå huru som helst. Rätt måste äfven vara rätt hädanefter, och därmed punktum.

Brev från virkeshandlare (?)Westberg i Stugun (timmeraffärer o koköp)

Stugun den 21 Novemb: 1869

Hederlige Wänn Hans Andersson Bringåsen! Jag har nu att tacka för 2ne Årade och wänliga bref. Ett af den 24deOctober, hvilket bref jag först i Torsdags bekom, det sednare brefvet af den 9de dennes bekom jag i behörig tid, och har jag båda breffvens innehåll noga bemärkt, och tackar för alt görande och låtande. Att Hans Andersson hedrade mig med Sorge kort öfver sin faders död tackar jag mycke, och frid vare öfver den bortgågne. Jag reser nu i medlet af nästa wecka till Sundsoall, och så fort jag kommer derifrån; och Wintervägen blir farbar vill jag komma opp till Eder; och hoppas jag att blifva ense om prisen på werke med så väl Hans Andersson som de öfrige jag fick handla med förlidet år; och då jag har att glädja mig åt att hafva wännen Hans Andersson på min sida går det nog bra. Hwad Dagpenningen vidkommer under ränsningen, är den så, som den tiden betaltes här, och dag listan gör jag ej med, utan får vi avsluta härom då vi treffas.

Nu ifrån Trä klampar till något helt annat; min önskan är att få köpa en nyburen ko, som mjölkar för dagen 4 a 5 kannor Mjolk; en sådan ko ville jag betala bra . Men att få den nu torde falla sig svårt. Påhl Andersson i Bye sade mig då han i höst var här, möjligen skulle kunna skaffa mig en sådan, men jag har ej hört något ifrån honom, således ej något att vänta på.

Här hade vi en tid kall vinter, så att ån frös till och blef körbar, men nu genom 8 dagars töväder är isarne så svaga att de ej bär att köra.

Magnus Grönvall från Lundkålen var här den 9de i denna Månad, då jag lemnade honom 200 Rd. på Timer, efter det pris jag med Bryne och Bringås Byamen kan uppgöra.

Ej vidare för denna gång, utan teknar vänskapfullt

A P Westberg

**Brev från riksdagsmannen och talman Nils Larson i Tullus inför
Hans första riksmöte. Bor 4 mil hästväg från Bringåsen
(planering för första riksdagsresan)**

Tullus d. 27 Nov. 1869

Riksdagsmannen Hans Andersson !

Bringåsen.

Haf mycken tack för besöket härförleden Thorsdag!

Jag är ledsen öfver att jag då ej var hemma och öfver att händelsen så fogade att vi icke heller i Östersund finge träffas sedan Du haft godheten visa mig den vänskapen att vid återfärden härifrån taga vägen deråt för att uppsöka mig. När jag härnäst kommer till staden kan jag icke nu säga, men får härmed nämna att jag kommer att öfvervara mantalsskrifningsförrättningen å Hofs gästgivaregård i Ås socken måndagen den 6te nästkommande December. I händelse Du då har tillfälle att resa dit, så beder jag Dig göra det. Vi kunde då få samspråka om ett och annat till den förestående Stockholmsresan samt öfverenskomma om tiden för afresan och om resällskap m.m.

Lef emellertid väl och helsa Dina anhöriga från den som härmed har äran teckna

Tullus d. 27 Nov. 1869

Din vän
Nils Larson

**Brev från Nils Larson i Tullus till nyvalde riksdagsmannen Gunnar
Eriksson i Mörviken (tvist ang. valet, reseplanering för
samåkning)**

Tullus d 8 Dec, 1869

Broder!

Jag tackar för ärade svaret på min förra skrifvelse och respekterar Dina skäl.

Beträffande tvisten om ditt val till Riksdagsman, hade jag trott att den skulle vara avslutad med Konungens Befallningshafvandes utslag i saken; men nu ser jag äfven af Jemtlands-tidningen, att besvär ytterligare anförts. Jag håller dock för troligt att utgången blir densamma, såvida nu icke förebragts några verksammare skäl än förra gången. I allt fall och då förklarings tiden utlöper den 20e dennes samt då dylika frågor, enligt grundlagens föreskrift,

skola med största skyndsamhet afgöras, är det antagligt, att Högsta Domstolens utslag skall falla innan nyåret; och om Du då har någon bekant i Stockholm, som genast kan underrätta sig om beslutet och derom telegrafera, så skulle Du sannolikt kunna ha saken klar till rätt tid för afresa. Skulle det deremot dröja längre med afgörandet, så tror jag att Du också bör dröja med resa, hvilket jag dock hoppas icke må behöfva komma ifråga. Skulle Du icke sjelf ha någon på platsen att vända Dig till för att få snar underrättelse, så kan jag be någon af mina bekanta att telegrafera, om Du så vill.

Jag kan helsa från Hans Andersson i Bringåsen, som jag träffade i förrgår, och får meddela att vi då öfverenskommit om att anträda färden hemifrån på morgonen den 7de Januari för att sammanträffa på Fanbyns Gästgifoaregård i Sunne samma dag vid middagstiden, hvar-efter vi den dagen fortsätta resan till Östnår eller Svensta. Vi taga nämligen vägen öfver Berg och Hogdal. Om Du blir färdig att resa samtidigt, hvilket vi önska och hoppas, så kom hit till mig dagen förut, eller, i händelse tiden ej medgifoer detta, ställ så att vi sammanstöta i Svensta i Berg. – Jag får väl höra något vidare ifrån Dig till den tiden.

Vänligen
Nils Larson

Första brevet hem efter första riksdagsresan.(reseskildring, ”skutan”, hyresrummet, inskrivning, vännen Gunnar)

Stockholm den 15de Januari 1870

Älskade Hustru

Frisk och utan olycka har jag tillsammans med Nils Larsson och Gunnar Ersson ankommit hit, wisserligen hade wi de första dagarna temmeligen ruskit wäder men dock icke kalt. På inrådan af Nils Larsson köpte Gunnar och jag oss en gammal åskrinda af Paul Andersson i Sunne för 10 Rd. Med denna ”skuta” passerade vi genom Helsingland och en del af Uppland, till en socken vid namn Tierp som ligger 5 mil hitom Gefle, då först kom vi underfund med att den gamla Skutan icke var användbar på bar mark hvadan wi måste försälja densamma till en Gästgifoare för 2 Rd. Således med 7 Rd. förlust. Detta var den första bocken rekryterna gjorde. Efter denna fördelaktiga handel, fortsatte vi färden till Uppsala – dels på wagn dels på kärra. Från Uppsala hit till Stockholm åkade eller rättare flög wi 7 mil på 3 timmar, och under dessa 3 timmar stannade jernbanetåget 6 eller 7 gånger. Det är en hiskelig färd som är på en gång både behaglig och wådlig. Kl. omkring 6 ef.m. Thorsdagen den 13de stannade tåget vid Stockholms bangård, hvarifrån vi åkade i en Droska till Jacobs Torg, i ett hus intill torget togo vi nattlogis. Efter det wi besett åtskilliga rum hyrde Gunnar och jag oss ett sådant vid Stortorget. Wi kommer således att bo tillsammans. Detta rum har 2nne stora fönster med utsigt åt torget; i rummet finns utmärkt wackra Möbler samt en 3 alnars hög spegel m.m. Nils Larsson bor i ett rum näst intill vårt. –

Wi hafva i dag varit upp till exelensen Louis De Geer för att aflemna fullmakterna. Wi hafva äfven varit på visit hos wår Landshöfding hvilken berättade oss att Engelmännens will börja med jernvägsbyggnaden redan i maj månad detta år, hvilket dock soårligen låter sig gjöra. –

Som jag blott varit här i två dygn kan jag naturligtvis ej säga dig huruvida jag här kommer att trifoas eller icke; att ordspråket ”borta är bra men hemma är bäst” kommer att besannas, lär väl icke kunna bli tu tal om. Emellertid är det en god sak att jag i min wän Gunnar har en broder som jag kan wända mig till ifall hemlängtan skulle försöka öfveröaldiga mig, och det

bästa af allt är att vi äfven öfverensstämma med hvarandra i de flesta af nutidens mest brännande riksdagsfrågor.

Här är fullkomlig Sommar; litet smått regn hvar dag; de små ångbåtarna kila af och an mellan stränderna invid Staden med samma brådska som wore det midt i högsommaren. Annat torde förhållandet vara derhemma; kanske Snö med 20 – 30 grader köld. Stackars Jemtar!

Om några dagar får du wänta bref från mig, och intill dess får du ej glömma min wänliga varning att ej onödigt taga lifvet af dig med strefsamt arbete.

Helsingar från wännen Gunnar.

Din alltid tillgifna gubbe

Hans Andersson

P.S. Jag glömde nämna att vi bor i Huset No 7 vid Stortorget 2 tr. upp. Utanskriften på de bref du sänder mig bör vara så här:

Riksdagsmannen i andra kammaren

Hans Anderson i Bringåsen

Stockholm

(Någon annan adres behöfves ej)

Brev till hustrun (sjukdomsbeskrivning)

Stockholm den 22 Januari 1870

Älskade Hustru!

Jag går nu att infria mitt i förra brefvet gifna löfte att om några låta höra af mig. Jag har wäl ej något särdeles nytt att förtälja, men som tankarna som oftast flyger öfver till mina kära anhöriga der hemma, så får icke förtänka mig för det jag då och då gör dig påhälsning, äfven om jag vid dessa tillfällen ej har något interessant att bjuda på. –

Jag borde kanske ej omtala att jag nu ett par dagar varit sängliggande tillfölje af ådragen förkylning, men med Guds hjälp hoppas jag det onda går öfver; jag är allaredan på bättringswägen fastän jag icke ännu är fullkomligt bra, Ni behöfver dock ej onödigtvis oroa Eder för min skull, här finns nog Läkare här, och apotheket Korpen ligger knapt femtio alnar från vår husdörr, – Gunnar Ersson har också varit krasslig ett par dagar, men är nu bättre. Det ovana lefnadssättet tör wäl också göra sitt till för att få oss litet krassliga. –

Jag minnes ej om jag i mitt förra bref omtalade att Nils Larsson i Tullus bor i rummet näst intill vårt; han har varit oss en god ledsagare vid många tillfällen, både under resan och här i Stockholm, och jag börjar tro att han är för klok att försöka inverka på vår egen öfvertygelse. I Kammaren har jag Nils Larsson till höger om mig och Borgmästar Ahlgren ifrån Sundsvall till wenster. –

I brefvet som jag skref till Lasse den 19de har jag beskrifvit vårt boningsrum m.m. låna det så får du se huru vi ha det. –

Nästa fredag, som är Carldagen, skall alla riksdagsmännen upp på Slottet för att dansa Jemtpolska, Majestädet till ära. –

Lef alltid wäl och tänk ibland på din hälft

Hans Andersson

P.S. Om huru jag trifoes här, får ni weta en annan gång. –

Brev till hustrun(Polstjernen, Carlbal på slottet, riksdagsplatsen, menageri)

Stockholm den 31 Januari 1870

Min kära Hustru!

Jag har visserligen denna gång ingenting att skriva om, men som mina tankar så gerna vill, liksom Kompassen, vända sig mot norr till min lilla Polstjerna derborta i Bringåsen, kan det väl ej förefalla dig besynnerligt att jag, då tiden sådant tillåter, tillsända dig det ena pappersarket efter det andra, hvilka skola oss emellan gå och gälla för bref som framförer en och annan af dessa tankar till de mina i Bringåsen. –

Att jag, och 1,600 personer till, på Carldagen voro bjudna på Slottet, derom har jag omnämnt förut. – Sedan jag nu varit dit torde det ha varit på sin plats att beskriva högtidligheten, men som detta skulle upptaga flera ark så inskränker jag mig till att blott nämna, att Kungen, Prinsarne, och deras gemåler, samt Enkedrottningen, Kronprinsen och Kronprinsessan af Danmark, först kom Spatserande genom de stora salarna till en Stor sal "Hoita hafvet" kallad, der 23 stora ljuskronor hängde i taket; i detta rum var bal och deruti deltog alla de Kungl. Personerna utom de bägge Drottningarne; härifrån begåfo vi oss till de s. k. Riddarsalarna der s. k. "Buffet" skulle intagas, d.v.s. ungefär dets. som middag. Här hade jag godt tillfälle se hur glubska och oförskämda Herremännen äro och hvilken heder man gjorde åt hans Maj:ts anrättning. Om Konungen hade bjudit wargar till sitt bord hade de säkerligen varit vida skonsammare. – mera härom då jag kommer hem. –

En fotograf har 2ne gånger varit upp på vårt rum och anhållit om att få Porträtter oss, och i dag har vi varit till honom. Det kan således hända att jag en vacker dag medföljer posten till Bringåsen. –

Jag tror att jag glömt nämna att hvarje riksdagsman är, liksom soldaterna, numrerade och att mitt nummer är 183; i riksdagshuset har vi hvarsina klädhängare, och för hvarje sådan är namn och nummer på hängarna. På detta sätt undvikes villervallan med Ytterrockar, Hattar, m.m. –

Du vill kanske veta hur jag befinner mig här, och får jag derpå svara: Att jag visserligen har hälsan men icke trifves jag så bra som hemma, Att jag skulle trifvas bättre här om jag då och då finge några underrättelser från hemmet. Något bref från dig har jag ännu ej erhållet, hvadan jag beder dig om några rader så fort sig göra låter.

Jag tror att du icke bör visa mina bref för hvem som helst ty de äro ej ämnade för allmänheten. –

Här är ej mycket kallt, kanske omkring 5 a 6 grader då kölden är som skarpast. De små ångbåtarna kila ännu öfver Norrström obehindrat; Dock är Mälaren tillfrusen, och Tusentals Skridskoåkare begagna flitigt den isskorpa som de sednare dagarnas köld åstadkommit. – En 2 a 3 tums djup snö ha fallit. – I dag klart. –

Jag har besett ett Menageri vid Hötorget, bland de djur som förevisades var ett stort Lejon, en Jaguar m. fl. utländska djur; Lejonet såg Majestätiskt ut. –

Som jag inte ihågkommer något vidare af intresse så får jag avsluta för denna gång och bedja dig inte bortglömma

*Din tillgifne
Hans Andersson*

*P.S. Anna eller Ante kan ju någon gång skrifo hit och äfven du sjelf.
Underrätta mig också om hur mycket snö ni har.
Jag bryr mig inte om Politik ty det är för er af intet värde. – D.S.*

Brev till hustrun (pengar, skattinbetaln., järnvägsinvigning, riksdagsplatsen, mathållning)

Stockholm den 11te Feb. 1870

Kära Hustru!

Haf tack för Ditt bref af den 4de dennes, hvilket jag fick i går afton. –

Då du icke omnämner huru Du har det ställt med penningkassan, så befinner jag mig i okunnighet om huruvida Du och våra barn soälter ihjel medan jag är borta, eller om du på något vis lyckats förskaffa dig pengar. – Jag tröstar mig wisserligen dermed att Du icke bör ha särdeles svårt för att få hjelp om pengar fattas, men det vore i alla fall godt att weta hur du har det. – Emellertid får jag upplysa om att wi nästa wecka skall få uppbära skjutsersättning och första qvartalet af riksdagsmannaarfoodet, och då ämnar jag skicka till Lasse en del af dessa medel. Skulle du behöfoa något af den varan så får Du alltså wända dig till Lasse. Helsa honom dermed. –

I händelse Magdalena will att Du skulle betala hennes Debet och Kommunaledel så får du försöka, är hon utan pengar så får du lemna henne 10 eller 15 Rd. –

I nästa bref du skrifer så var god och underrätta mig om huru det står till med timmerhuggning, tumming, huru många stockar som blifwit framforslade m.m. Samt om Erik Göransson fått några pengar o.s.v.

Snö faller idag temmeligen ordentligt, men ännu fattas något innan det kan hetas vara godt Slädföre.

I går var det här 13 grader kallt hvilket Stockholmarna titulerade för en "bister köld" men denna köld kunde icke hindra de nyfikna Stockholmarna från att i går en hel timmas tid wänta på ångbantåget, som igår för första gången framgick efter Sammanbindningsbanan genom Stockholm. Konungen, Prins Oscar, Danska Kronprinsen jemte flera af ministrarna befann sig på tåget i en öppen wagn. Konungen lyftade som oftast på Hatten för den uteder hela banans längd församlade folkmassan. Jernbanetåget gick helt sakta, och lokomotivet frustade likt en otålig häst som ej får löpa fram så fort han önskar. – Bantåget framgick omkring kl. 1 ef. m. –

Riksdagsarbetet har ännu ej riktigt kommit i gång; ändast Utskotten arbetar. Då vi ha Plenum ändast 2 gånger i weckan kan du lätt förstå att vi icke "slita ont". –

Jag får bedja om förlåtelse för det jag onödigtvis oroade er med ett af mina förra bref. Jag insåg ganska väl att ni derutaf skulle bli litet häpen, men jag tänkte att ni skulle komma ihog att jag, när jag skref brefvet, eller kanske rättare, när jag var i stånd att sjelf skrifo, så borde ni kommit till den slutsats, att någon fara ej kunde vara förhanden. –

Jag mår ganska bra, ehuru brytningen med gamla wanorna är litet påkåstande. Se här, ungefär vår lefnads regel: Wi uppstiga vanligtvis kl. 8, då dricka vi Kaffe; kl. 10 smörgås och ett glas mjölk eller öl; kl. 3 ef. m. middag och kl. 9 eller 10 qvälsvard. Wi lägga oss vanligen omkring kl. 11 - 12 o.s.v.

Helsa wännerna och isynnerhet A. Nilsson att jag mår bra och att jag har i friskt minne hvar Kyrkås är beläget. –

Att ni måtte allesammans ha god helsa och lefoa wäl det önskar af uppriktigaste hjerta

Din

Hans Andersson

P.S. War god skrif litet oftare. -

Brev till hustrun (div. penningöverföringar, bifogat foton)

Stockholm d. 18 Feb. 1870

Goda Hustru!

Jag afsände i går till Lasse fyra hundrade Rd, med antydning, att ifall Du vore i behof af pengar så skulle han lemna dig hvad du behöfver. - Du kan låta Sven Pålsson betala för kosten till Erik Perssons i Brynje hustru, Märta, 10 Rd. ifall pengarna räcka till. - Om jag minns rätt så vet du af detta förut. -

Då jag ej har några nyheter som kan intressera Dig, så inskränker jag mig till att sända ett par fotografi kort som föreställa Konungen, Drottningen och Lovisa å det ena, och Kronprinsen och Prinsessan Lovisa af Danmark på det andra. Som jag nu haft godt tillfälle se de personer Porträtterna föreställer, kan jag intyga dess likhet med originalerna, isynnerhet Konungens bild är mycket välträffad. - Jag har ej något af mig sjelf att skicka, ty det misslyckades, men jag får hoppas på bättre lycka nästa gång. -

Hvad helsan angår, så är den sådan att jag icke kan önska mig en bättre, men lite tråkigt är här i alla fall, dock går det ann. -

Lef wäl och må wäl tillönskas dig af din

Hans Andersson

P.S. Skrif mig till så ofta som möjligt, Du kan ej tro hur kärkomna brefoen äro. - Låt Anna skrifo ibland.

Brev till hustrun (ang meddelande om Lars Petters födelse)

Stockholm d. 21 Feb. 1870

Älskade Hustru!

Telegrammet som medförde den högst glädjande underrättelsen om din lyckliga förlossning, afsändes från Östersund kl. 10 minuter öfver 3, och 40 minuter derefter låg telegrammet på mitt bord. Jag vet icke huru många minuter det legat der emedan jag höll på spisa middag då telegrammet kom.

Något mer passande namn för barnet än Lars Petter tror jag inte vi i vår släkt kan finna, därför bör barnet få det namnet. - Jag förmodar att Sara Albano varit behjelpig vid förlossningen, och som ersättning för detta besvär bör hon få 10 Rd. Ifall hon icke allaredan fått betalt. -

Sven Pålsson måste nu vara beskedlig och betinga faddrar, samt föranstalta om dop m.m.

Klockan är nu 5 och brefoet skall afsändas med posten i afton, derföre har jag ej tid på mig att skrifoä så mycket. – Det tör väl ej bli så länge innan jag skrifer mera.

Mitt hjertas innerligaste önskan är, att Du måtte återfå helsan och krafterna och att den lille måtte uppvexa till en duglig pojke tills jag kommer hem. –

Jag förmodar att lill Brita är i Lungre för närvarande, helsa henne från hennes pappa att han i tankarna ofta ser henne omfamna sig. –

Jag har skrifoit mycket illa ty jag har bråttom, man jag hoppas Du kan läsa det. –

Stig icke upp för tidigt utan håll dig vid sängen tills du riktigt återvunnit krafterna. –

Jag har fortfarande god helsa. –

Som nyhet kan jag berätta att en riksdagsman för några dagar sedan erhöil bref om sin Hustrus död. Han reste då hem.

Här faller snö i dag.

temmeligen kallt. –

Lef väl önskar

Din

Hans Andersson

Skicka inneliggande bref till bestämmele orten.

Brev till hustrun (funderingar omkring Lars Petter)

Stockholm 8 Mars 1870

Min lilla Gumma!

Som jag ej skrifoit dig till sedan den 21 feb. så är det möjligt att du börjar tänka att jag förglömmar innevånarna i Bosvedbacken, men jag får förklara att så icke är händelsen; och som bevis derpå afskickar jag nu ett par rader som jag önskar måtte träffa dig och de öfriga i vårt hus med helsan. Då jag ej erhållit något bref från dig så färskt datum att deri kunnat stå något om, att du återvunnit helsan, så förmodar jag att du nu börjar gå uppe, och om så är, kan jag försäkra att ingen mera gläder sig deröfoer än jag. –

Det är en smula kuriöst att veta sig ha ett barn som man inte känner eller har sett. Det är naturligt att jag gör mig några föreställningar om hur gossen ser ut, men dessa föreställningar torde väl ej vara pålitliga kan jag tro, och till dess jag mig med egna ögon får förvoissa mig härom får jag drömma mig till hur gossen No 4 ser ut. –

Helsa honom emellertid från pappa, och säg honom att pappa mår bra, att pappa vill att hans lilla gosse skall vara ett godt barn. –

Här är nu så gott som ingen snö häromkring, Inom Staden är fullkomligt barmark, dock med några grader kallt. –

Vi få sitta på riksdagshuset snart sagt både natt och dag, i natt satt vi der till kl. 2 och det är ej osannolikt att samma öde drabbar oss äfoen i afton. –

Jag glömde besvara på en af Anders Nilssons frågor i det bref jag sände honom, hvilket jag nu får göra. Han ville veta om det brukades hålla bönen på Riksdagshuset. Herpå får jag svara; Nej det brukas icke. Jag tror också att största delen af riksdagsmännen äro hedningar som ej tål höra en bönen. –

Här strides nu mest om jernvägen och den striden utkämpas just ej med ädla wapen. Mera derom när jag kommer hem.

Jag har wisserligen skrifoit så illa att du torde ha svårt att läsa dessa rader, men jag får förklara att jag icke har tid att skrifoä bättre. –

Jag har fått dåliga ögon af det trägna läsandet men jag hoppas de blifva bra igen när det blir längre dagar och jag slipper läsa för ljussken.

Det blir en smula träfligare för hvarje dag men - inte hemma. -

Mera härnäst. -

Din Hans.

P.S. Jag har bedt Pelle att han skal lemna till lite till Kyrkan när du skall kyrktagas. -

½ Tunna Sill bör ni köpa. -

Brev till hustrun (ek. transaktioner, porträtt, elefant

Stockholm d. 17 Mars 1870

Kra Hustru!

Jag har i dag lagt på Posten ett till Lasse stält bref med inneliggande 100 Rd som du skall af honom få emottaga. Dessa pengar får du skrinlägga så länge. Skulle Erik Göransson vilja ha några pengar så kan du låta honom få 50 Rd. Jag har vist af ditt sista bref sett, att du af Westberg fått pengar, men jag vill inte här ha mer än jag behöfver, ty det är troligtvis lättare här än hemma att mista pengar. -

Jag sänder här ett porträtt men det är icke aldeles bra, hvarföre jag ämnar sitta om när jag får tillfälle. -

I går var vi på Ladugårdslandet och besåg en Elefant, han var ofantligt stygg, men klok tycktes han vara. - han var ej stor. -

Jag har ej vidare att berätta för denna gång och får alltså sluta med den önskan att helse, och träflighet och godt hopp till framtiden måtte vara en daglig gäst hos Eder der hemma. -

Din

Hans Andersson

P.S. Jag har glömt tillsäga att du hör efter om Erik Olofsson kommer till Bringåsen som aftalat var, om någon är till Lith så laga så att ni träffar honom. -

Det är icke omöjligt att jag har Gunnar Ersson med mig när jag kommer hem, om så skulle bli så skall jag derom på förhand underrätta. -

Brev till hustrun (skickat med Gunnar E, eldsvåda, middag hos landshövd., personalhantering hemma och hos hyresvärdinna)

Stockholm d. 23 Mars 70

Älskade gumma !

Jag kan icke underlåta att begagna det ypperliga tillfälle som nu erbjudes att med Gunnar Eriksson skicka Dig dessa rader, ehuru det icke är mer än 6 dagar sedan jag sist skref; Jag hoppas Du icke blir ledsn på mig för det jag skrifer så ofta. -

I natt wäcktes jag kl. 2 af klämtslag i kyrktornen; jag steg upp för att se efter om Elden syntes, men fann, af en lyckta som hängdes ut i Storkyrkotornet och af de 2ne klämtlagen att Elden utbrutit på Södermalm, och då fönsterna på vårt rum visar åt Norr så kunde jag

ingenting se. Huru stor skada Elden gjort kan jag icke säga emedan jag ej varit dit och sett stället och i Tidningarna har det ej hunnit komma.

Förliden Söndag hade vi Storm och Yrväder; i går och i dag ha vi Snö med en eller två grader blidt. Jag gissar att den ett quarters djupa snön smälter bort om några dagar. –

Vi tre Jemtlandningar äro bjudna till Bennich på middag nästa Lördag kl 4. Kunde du ha lust att göra sällskap? –

Föregående och denna vecka ha vi haft plenum hvarje dag, men i dag ha vi blott ett kort bordläggningsplenum och således så godt som fridag -

Kan Du få lof på någon Slottkarl af värde så städja honom, ty jag fruktar för att jag blir en dålig arbetare af den här sysslan, som sannolikt gör mig till en Lathund. –

Som nyhet kan jag berätta att vår wärdinna (som heter Mamsel Gran) har ombytt pigor 3 gånger sedan vi kom hit. Kökspigor vet jag icke hur många hon har haft. Hwad sägs om sådant? –

Hans och Jonas kan skrifo på en liten lapp hvar och stoppa i bref som du skickar så får jag se om de öfva sig något. –

Din Hans

Brev till hustrun (Höggrens skrivelse, hälsn till Sven Pålsson, mörderskan Eklund)

Stockholm den 3dje April 1870

Wän!

Förliden Thorsdagsafton erhöll jag Ditt bref deri Joh. Frid. Höggrens skrifoelse fanns afskrifvet. På samma gång fick jag bref från Lasse, Erik Göransson och Olof Larsson i Häste. Om Du träffar de toenne förstnämnda, så tacka dom å mina wägnar. – Jag har i dag skrifoit till "tuln" Höggren, men det kan vara twifvelaktigt om han är qvar i Österbor tills brefvet hinner dit . Jag gissar han lunkar af till Kyrkås. –

Jag har alltid glömt helsea Sven Pålsson, min trogna wän. Han måste "trula" han på det jag skall ha läglighet att latas. Ja så är det, den ena menniskan måste soettas på det den andra ska ha något att förstöra. Du får tillsäga honom att han inte behöfver taga lifvet af sig med arbetet, ty jag vill att han skall vara frisk och kry när jag kommer hem, och skulle ni företaga något tyngre arbete så går det väl an att leja dagamän. –

Några andra nyheter än om mörderskan Eklund har jag just inte, och denna rysliga historia gissar jag ni läst i Tidningarne. Jag vill dock nämna något härom. Den mördade personen heter Montan och var svåger med riksdagsmannen Staff från Hudiksvall. Flickan Eklund som mördade Montan är 21 år hon hade haft olofligt umgänge med honom någon tid då han lofvat henne att han skulle förhjelpa henne till någon plats i handel. Något annat än dettta löfte säger hon sig icke ha fått af honom. Då hon märkte att han ej höll ord beslöt hon att mörda honom. Hon träffar då Montan händelsevis på en gata, och då blef det aftalat att de skulle följas åt till Källaren Kronan, (det hus der vi hade gogis 1866) der han hyrde ett rum, inkommen deri satte de sig i en soffa och så yttrade Montan att det var sista gången de träffades. Under detta tal upptog Eklund ur fickan ett i beredskap föröarat snöre, vändande sig till Montan och tog honom om halsen, då hon under denna Judekyss lade snaran om hans hals och ryckte till då han föll på golfoet utan att uppgifva något ljud. Derefter fråntog hon honom en ring, ett Guldur och en mindre penningsumma, och gick sedan ut utan att någon

blef henne varse. Detta skedde i skymningen. Hvad jag berättadt är ett kort sammandrag af hennes egen bekännelse. Det var Uret och ringen som röjde henne. –

Jag märker att jag skrifvoit så att ni får gissa er fram på sina ställen. –

I dag på mårgonen hade vi lite snöslask men nu börjar Solen skina hvordan jag måste ut och vädra mig litet. – gatorna här äro för det mesta torra och det är just att undra på då vi en längre tid haft utmärkt klara dagar med några grader varmt, men om nätterna ha det spekt betydligt. –

Wid Skeppsbron hamras och smides på ångfartygen, som kanske i denna wecka får börja sina färder. –

Jag har skrifvoit mycket illa men du vet at jag brukar ha bråttom. –

Läfoen väl och tänk någon gång emellanåt på

Din

Hans

P.S. En af 2dra Kammarens ledamöter med namnet Witt från Helsingborg ha predikat i Storkyrkan i dag. Temmeligen bra predikant. –

Brev till hustrun (varit till Uppsala med tåg, tredje eldsvådan, riksdagens avslut)

Stockholm den 21 April 1870

Min Kära Hustru!

Om du erhållit Telegrammet jag afsändt från Upsala, så är det Dig förut bekant att jag varit dit. Skulle du ej fått detta telegram så måste du afhämta det på telegrafbyrån emedan jag bestämde att det skulle der afhämtas. Det afsändes omkring kl 2 annandagen.

Med berättelsen om det märkliga jag der såg spar jag tills jag kommer hem. Jag vill här blott berätta, att Upländingarna, och troligen äfven häromkring Stockholm, äro i full fart med wåranarbetet, att rågåkrarna på de flesta ställen såg ganska bra ut, att vi haft klara dagar en lång tid; att resan var mycket nöjsam och att vi drack Mjöd på Odins hög vid gamla Upsala, kl. 5 annandagen och att jag reste hem om tredjedag. Skjutsen på jernväg härifrån till Upsala kostar 1. 55 öre. –

Jag har nyss tittat på en Termometer och den wisade 19½ grad varmt i skuggan. Intet regn har här fallit på länge. –

I natt wäcktes jag kl. 12 af brandsignalerfrån Storkyrkans torn; rycktet berättar att ett mindre hus långt på Norr har nedbrunnit, detta är 3dje Eldsvådan sedan jag kom hit. –

Jag skickar här en serviet sådana vi få då vi spisar på bättre ställen, på det ni måtte få se hur grant Stockholmarna ha det. –

Riksdagen tros ej kunna afslutas före än den 15de Maij; jag kan således ej ännu med någon säkerhet bestämma, när jag kommer att få resa från detta fängsel. Huruvida Gunnar kommer att följa mig hem är ännu obestämt, men derom skall jag framdeles underrätta dig. –

Jag hoppas jag får bref från Jemtland i afton. Något vidare nytt har jag ej att förtälja. –
På Upsala torg fans Korn för 10 Rd. Tn.

Din

Hans

Brev till hustrun (plan hemresa)

Stockholm d. 6 Maj 1870.

Älskade Gumma!

Söndagen den 15de kl. 8 f.m. afreser wi från detta fängelse, på Ångfartyget Gustaf Adolf. Om resan går lyckligt, ankommer vi till Sundsvall på måndagsmorgon och om wi reser på 2ne dagar mellan Sundsvall och Östersund så skulle jag komma hem på Onsdag. –

Det är icke säkert att Gunnar Ersson följer mig hem, men det är icke heller aldeles omöjligt, hvarföre du får laga så att du har det lite snyggt på berå. – Om jag hade varit säker att inte något hinder uppkomme under hemresan, så skulle Ante ha fått rest emot mig till Torvalla med Häst, men då detta icke med säkerhet låter bestämma sig får jag väl lita på att någon kan skjutsa mig från Torvalla. – Om Du har något till Stan den onsdag som här är ifråga så kan Du gå in hos Per i Salbergs och omtala att du rest till Stan, när jag så kommer skall jag gå in hos honom och höra efter om du är ute för att hämta mig eller ej. Skulle du rest förbi Torvalla när jag kommer så följer jag Nils och Gunnar till Östersund så får vi träffas der. Det är dock möjligt att detta förslag icke låter verkställa sig.

Det är meningen att detta bref skall vara det sista den här Riksdagen som du har att vänta från mig, hvad du dernäst får vänta skulle, om allt går väl, bli

*Din
Hans*

Brev till hustrun (resebeskrivn., nya hyresrum o hyra, munspelande elefant o andra djur, skolgång hemma, telegrambärningsarvode)

Stockholm den 15de Januari 1871

Älskade Hustru!

Telegrammet som jag afsände om Lördag har väl länge sedan underrättat Dig om, att jag lyckligt hitkommit, hvadan något vidare ordande derom kan få anses öfoerflödigt. Jag vill derföre om resan endast nämna att wi hade godt före, utom ett stycke bortom Gefle der vi tillfölje af den under Tisdagen fallna snön hade något subbigt före, hvilket dock var oss en lycka, ty hade det inte snögat då så hade vi fått lof att åka på kärra från Gefle till Upsala. – Från Upsala hit till Stockholm är det ingen snö, undantagandes några smärre drifoor i diken och vid gårdsgårdar. – Från Skeppsbron och så långt ögat kan se är strömmen öppen, så att de små ångsluparna kunna obehindrat gå till tegelvikens, djurgården o. s. v. Mälaren och Nybroviken är likväl tillfrusna. Du finner häraf, att här är nära nog sommar men en mycket obehaglig sådan. – Just som jag nedskrifvoit dessa rader kom jag att titta ut genom fönstret och blifver då varse att det börjar snöga, så det är möjligt att vi innan qvellen ha slädföre. –

Gunnar och jag har nedslagit våra bopålar på söder i huset No 14 Maria kyrkogata en trappa upp, d. v. s. icke långt från silkesfärgarbacken vid hornsgatan som du vet. Wi ha hvar sitt rum, och skall betala 20 Rd för rummet i månaden, således lika mycket som under föregående wintrar, likväl med den skillnad, att vi ej behöfver betala städerskan och waktmästaren. Wår wärd är första lärare vid Storkyrkoförsamlingen och tycks vara en hyggelig karl. Frun i huset synes också vara en hederlig matrona. – Nils Larson bor på samma ställe som i höst, och Dina bekanta Helsingar, från hvilka jag skulle framföra helsningar, hade i går inte något fast boställe utan bo för närvarande på Hotel Frankfurt, der vi också bodde första dygnet. –

I förrgår var det eldsvåda här på söder, dervid trenne barn blefvo qväfda af rök, enligt hvad Tidningarna berätta. Jag som bor i samma stadsdel, hörde och såg ingenting af Eldsvådan. Först efteråt fick jag veta att en sådan timat. –

Till nyheter kan väl också få räknas den, att en kolossal Afrikan bebor ett rum icke långt härifrån, hvilken utför musik och andra konststycken. Det är näml. en Elefant som spelar på ett munspel. Djuret är omkring 3½ aln hög samt tyckes vara klok i förhållande till kroppsstorleken. En mängd andra djur finns äfven, deribland en Panter, toenne Hyenor, en hel mängd Apor och fåglar o.s.v. Mannen som förevisar dessa djur, är den 95 årige Gautier som för många år sedan reste genom Östersund med ett konstberidarsällskap. –

Både Jonas och Hans bör bevista skolan under det den hålles i Bringåsen och Lungre, sedan skolan flyttats till Kläppe får det väl vara nog med att Hans bevisar dens.-

För denna gång får jag sluta med wänlig anhållan att Du sänder mig bref då och då under wintern och att dessa bref icke äro alltför korta.

Mottag för egen del mina warmaste välönskningar och helsa alla bekanta som träffas från
Din warmhjärtade gubbe
Hans. –

P.S. Jag glömde nämna att min helsa är god. Jag hoppas att också Du och de våra må bra. –
Helsa särskildt Lars Sifvertsson. D.S.

Ni kan komma ihog att betala Olof Persson hembärningsarfoode
för Telegrammet 10 öre. –

Brev till hustrun(kungens sjukdom, Marias barnmorskeutbildning, begravning av riksdagskollega)

Stockholm den 28 Jan . 1871

Högt Älskade Gemål!

Fjorton dagar i dag sedan skref jag några få ord till dig, som jag hoppas framkommit, ehuru jag ännu ej erhållit svar. Som posten från Östersund kommer hit i afton är det möjligt att den tillför mig underrättelser från dig och hemmet. Tillståndet hemma vid min afresa har förorsakat, att jag dock förgäfwes sökt sådana i min breflåda, men hoppas på bättre lycka nästa gång.

Kung Carls Bal, som i afton skulle ha försiggått, blifver i år inställd, tillfölje deraf att Kungen är krank. Svärmoderns död torde ock wälla uppskjutandet af balen. En näsvis böld

har tills vidare tagit plats på sjelfoa Majestätet, och till och med varit så djerf att den tagit sitt högsäte på Kungens säte d.v.s. sjelfoa stussen. Härigenom är Calle urståndsatt att sitta, utan måste måste antingen stå eller ligga. Denna tillfälliga åkomma var förträtlig för riksdagsmännerna med flera, men Kungens Champagne buteljer de le väl deråt, ty nu få de vara fulla sjelfoa. –

För några dagar sedan kom Snickar Erik Olofssons dotter Maria hit till mig för att "helsa på" som man säger. Hon är, som Du torde erindra dig, här på barnmorsk lära. Hon har tagit en examen, och dertill en "Berömlig". Som Du icke kanske har reda på hvad detta innebär så vill jag uttyda det. När en person vid ett läroverk tager examen i något ämne så heter det i betyget att han antingen tagit Godkänd, Godkänd med beröm eller Berömlig examen. Här af kan du förstå att hon, Maria näml. , fått ett mycket vackert betyg. Hon visade mig sina betyg så att jag kan försäkra att det är sanning. Hon ämnar resa hem om 3 – 4 veckor, och jag lofvade henne min slädfüll till hemresan. – Hon visade mig också ett annat bevis från sin lärare, som jag anser mig böra vidröra. Du torde kanske ha hört att Maria efter hvad ryktet viste berätta, vid sin afresa hit skulle vara i grosess eller rådd, som man säger. Detta hade hon fått veta, och för att wäderlägga ryktet har hon af sin lärare erhållit betyg på sanningslösheten af denna historia. – Om du träffar Brita i Lungre, så kan du helsa från hennes syster Maria.

Några egentliga nyheter har jag inte för den här gången att mätta er med. Att min sidokamrat Herr Ahlgren aflidit här i Stockholm , torde du af Lasse fått veta. Ahlgren jordfästades i Clara kyrka, och derefter fördes han till Nya kyrkogården, hvilken ligger långt utom Norrtull. Gunnar och jag jemte några andra Riksdagsmän fick, på Sterbhusets bekostnad, i wagn deltaga i Liktåget. – Som det var en 15 – 16 grader kalt den dagen, så frös jag något under resan, detta gjorde att jag fick hosta och ont i halsen, hvilket jag dock hoppas snart går öfoer. –

Hittills har ingenting uträttats vid riksdagen som är värt att nämna, och för öfrigt skrifoer jag aldrig till dig i politiska ämnen, emedan jag vet att det icke behagar dig, och jag dessutom anser det icke vara artigt att gräfoa ner sin hustru i politiskt skröp, synnerligast då man har den svagheten att älska henne, så inser du lätt orsaken till tystlåtenheten i det fallet. –

Din egen
Hans

P.S. Här är tämmeligen kalt, 12 – 13 gr. med äfoen i år litet snö. Dock mer än i fjol.

Brev till hustrun(1:akammarval, järnvägsbygge, förbrödringsmiddag)

Stockhm d. 11 Feb. 1871

Min kära Hustru!

Det är i dag fjorton dagar sedan jag sist skref Dig till och ehuru jag visserligen icke har någonting af värde att förtälja, kan det väl ej vara för mycket att något litet tänka på hemmet hvar 14de dag. Att börja med får jag tacka för ditt bref, hvilket jag erhöill den 30 Juni. – I brefvet nämndes ingenting om huruvida någon af våra barn bevisar Småbarns Skolan eller

ej. Detta må du upplysa om i nästa bref, ifall du sänder mig något; men kanhända du glömmet din f. d. älskare. –

Landshöfding Asplund har hedrad Gunnar och Mej med ett besök på vårt rum, dervid han ordade om ett och annat, isynnerhet jernvägen och riksdagsmanswalet efter Ahlgren. Landshöfdingen trodde sig blifva wald till Ahlgrens efterträdare, och skulle detta bli händelsen, så får jag, som du wet Asplund till min sidokamrat i Kammaren, – Jag tror dock ej att han blir wald, och detta anser jag också vara rätt, just af det skäl, att Landshöfdingar icke böra vara Riksdagsmän i Andra Kammaren emedan det då blir samma elementer i bägge Kamrarna, hwilket icke var meningen då tvåkamarsystemet antogs. Då det inwärljas Landshöfdingar, Professorer, Officerare och dylika högdjur i Andra Kammaren, så hade det varit altnog att ha haft bara en Kammare. – Nej, nu glömmet jag mitt löfte att ej korrenspondera med dig om Politiska ämnen. – Således – stopp med den saken. –

Bli inte ond min gumma lilla om jag återgår till politiken. – Jag vill bara tala om att Engelmännerna nu erbjuda sig bygga banan genom Jemtland om de erhålla 1/6 af kostnadssumman gratis; och att det då villja börja arbetet frampå wåren. Om wi pina dem en stund till så kanske de bygga banan utan alla anslag – hwilket vore ännu bättre. –

Här är en bitande köld af bortåt 20 gr. – Det wärsta är att här nästan alltid blåser, hwadan 20 gr. här är plågsammare än 30 – 40 hemma. –

I går afton följde jag wermländningen And. Andersson till södra bangården för att hjälpa honom emottaga hans Kra Hustru, som medföljde tåget. – När skall jag få mottaga dig vid Skeppsbron? –

Jag har nu pladdrat nog för denna gång men vill innan jag slutar omnämna, att första och andra kammarens ledamöter skola den 15 Feb. ha en förbrödringsmiddag på Hasselbacken kl. 4. Du kan då passa på timslaget och inställa dig på stället så skall jag kasta åt dig en och annan bit af de goda rätter som bestås. – Det är bestämdt att middagen skall kosta tolf Rd. pr man, d.v.s. en "tarflig middag." Riksdagsmännernas antal i båda kamrarna utgjör 312 man. Huru mycket kostar då middagen? –

Jag wågar tro, att sedan du räknat ut hur stor denna summa blir, du då skall nödgas erkänna, att all möjlig sparsamhet iakttages. –

Utdela mina helsningar till våra barn så, att isynnerhet de två minsta bli ihogkomna, Sven icke heller till förglömmande. –

Din
Hans

P.S. Jag har skrifvit till Lasse och bedt honom uttaga på Posten det penningbref jag häri från afsänder den 15 Feb. Hvilket till efterrättelse länder.

Din trofaste Gubbe

Brev till hustrun (naturbeskrivn., middagar, kollekt för döva)

Stockhm d. 3 Mars 71

Min Kra Gumma!

Det är icke därför att jag har nyheter att förkunna som jag denna gång sänder dig dessa rader, utan det är därför att det är ett behof för mig att låta dig veta att jag lefver och har helsan, och att jag någon gång då och då bör derom underrätta dig. Hvad mig beträffar är således allt bra, hvilket jag hoppas äfven måtte vara förhållandet med dig och vår gemensamma egendom -- barnen . –

I dag har vi den första riktiga tö sedan vår hitkomst. Här är 3 gr. blidt. –

Det märkvärdiga ha inträffat här i dag, att Norrström icke finns till i dag. Wattnet går näml. från Saltsjön och upp i Mälaren; hvilket väl antyder att gårdagens Storm drifvit wattnet från hafvet in i fjordarna och derigenom åstadkommit en sådan stigning att Mälaren blifvit lägre än fjorden. –

I afton kl. ½ 6 ha första och andra kammaren en gemensam sammankomst i stora börssalen dervid försvarsfrågan skall diskuteras. –

Den stora middagen som jag nämnde om i mitt förra bref, har ännu ej ägt rum, men skall försiggå nästa Måndag; dock blir ingen af oss närvarande der emedan vi blifvit bjudna på Middag samma dag hos Bennich, vår förra Landshöfding. – Vi få således ha kvar våra 12 Rd. som middagen skulle kosta. –

Jag har i dag erhållit ett bjudningskort, eller hvad jag skall kalla det, deri jag ombedes biträda vid den kollekt som nästa Söndag insamlas i Finska kyrkan, till förmon för Döfstumma och blinda. Förleden Söndag gaf jag i Tyska kn 5 Rd. till samma ändamål, och nu går väl 10 Rd. – På det sättet blir vi af med Riksdagsmannas arfvodet. Men det är nog det samma, Herren gaf och Herren tog etc. –

Du skulle få Anders Nilsson att skrifa bref ibland, så finge jag dem litet fullständigare. De bref Ante skrifoer äro nog bra men de äro så korta.

Lef väl.

Hans.

Brev till hustrun (telegram, flera middagar, om påhälsning, järnvägen, barnens födelsedagar, mm)

Stockholm den 16 Mars 1871

Min lilla vän Brita!

Som jag i dag har god tid och det dessutom är yrväder och alltså oträfligt att marchera omkring på stadens gator och Torg, torde det ej vara ur vägen att litet tänka på hemmet, eller kanske rättare, att språka med dig en stund. –

Jag får då att börja med, omtala, att jag telegraferade till Lasse i går och bad honom köpa några tunnor korn på Marknan ifall att det var gott pris. På detta telegram erhöi jag svar i går afton, (hvilket på 5 minuter tillryggalagt de 60 mil som skilja oss), deri jag underrättades om att priset gällde minst 16 Rd. tunnan, och att det var vackert väder o. s. v. Här åter, har vi regn och snö. De sista dagarna ha varit högst olika, hvad väderleken beträffar, och om snö ej kommit skulle här om några dagar blifvit fullkomligt bar mark, icke blott i Staden utan äfven på landet. På gatorna är i dag "skitigt" men torde dessa snart bli rengjorda igen. –

Jag kan helsa Dig från Nils Wikström i Sundsvall, han bor nu här i Stockholm under wintern. Nils Larsson, Gunnar och jag var på stor middag hos Wikström förleden Lördag. Der var mellan 40 a 50 personer, deribland hans bröder och deras fruar samt Gabriel Hallström och hans fru. Jag tror nästan det var den ståtligaste middag jag bevistadt, och att jag ej mycket ljuger i det fallet, torde alla som känner Wikströms Karakter, icke betvifla. – Jag

bara harnas öfver att Du icke fick vara med. – Några dagar förut var wi bjudna på middag hos Bennich, vår fordne Landshöfding, och den Middagen gaf den förrnämnde föga efter. – Wi äro dessutom bjudna till P. Wikström och Zach. Wikström. – Härutaf kan du finna att wi "trasar" oss fram så gott vi kunna. Du kan således vara lugn för att jag inte blifvit satt på sveltkur. Men ändå är det tråkigt ibland. –

Min sidokamrat i stället för Ahlgren, Dr Ol. Wikström från Sundsvall, har nu intagit sin plats i Kammaren. Har är broder till Nils Wikström, och tycktes vara en mycket vänlig person. Wi äro allaredan bröder, hvilket bevisar att han icke mycket håller på rangen. –

Det lär väl vara för tidigt ännu att fråga dig om du ämnar helsa på mig här i Stockholm, då sjöfarten ej på länge torde bli öppen till Sundsvall. Wi får väl sedermera språka om den saken.

När du skrifer härnäst, så skrif upp Dato och årtal när våra barn äro födda. Ifall jag ser mig ha råd i slutet af Riksdagen så kanske jag sätter in några Rd. för dem hvardera, på Lif-ränteanstalten här i Stockholm. Årtalen kan jag nog ha reda på, men födelsedagarna är jag inte riktigt säker på. Det är nog ovist om någon insättning blir af, men i händelse jag skulle tycka mig vara tillräckligt rik, så kanske jag pröfoar på. –

Jag har i dessa rader skrifoit så, att det icke torde vara skäl i att låta någon obehörig se det, synnerligast därför, att det icke är skrifoit med sådant alfoar som man kan vänta af en Riksdagsman. För resten äro icke de bref jag sänder dig ämnade för allmänheten, hvadan jag tror du gör klokast i att ej uppvisa dem, utan hellre muntligen lemna de notiser som kan vara för den nyfikne kärkomna. –

Kanske jag bör tala om för dig, att wi icke får något anslag till jernvägsanläggning öfver Jemtland. Det är dock dermed icke sagt att allt hopp om jernväg i Jemtland dermed är förlorat, utan frågan är blott uppskjuten; hvilket jag tror är lika lyckligt som olyckligt. –

I går afton räckte plenum till till kl. 12, hvilket för resten, nästan alltid är vanligt då vi ha aftonplenum. –

På östra sidan om Stockholm är sjön öppen så långt man kan se, och Ångsluparne kila kors och tvers deröfver. –

Långt och magert som jag sjelf är detta bref, men om jag känner dig rätt, så tar du det till godo sådant det är, och att för de fel som häri finns Du gerna öfverser med.

Din
Hans

P.S. Jag har också skrifoit ett bref till Jonas Ersson i dag och ett ämnar jag skrifo till Kläppe. – Helsa både wänner och owänner.

D. S.

Brev till hustrun (Drottningens död, tidning till Ante)

Stockhm d. 30 mars 71.

Älskade Hustru!

Innan dessa rader hinna Bringåsen, har du säkert fått veta det sorgliga budskapet om H Majt Drottningens död i dag kl. 11. – 20 minuter. Wi hafva vist ett par dagar haft reda på att föga hopp fans om Drottningens wederfående, men ändå kändes det som om en slägtning vandrat hädan. Åtskilliga rörande omständigheter göra ock sitt till att, för mig åtminstone, dödsfallet känns mera gripande. Konungen är näml. ännu ej frisk och torde kanske icke blifva långt efter sin Gemål, efter hvad det påstås. Det berättas att Läkarna för Kungen i det längsta

dolde Drottningens verkliga tillstånd; men då han fick veta hennes betänkliga tillstånd lät han bära sig till henne, och då han fann huru litet hopp han hade om att få behålla henne ännu en tid, svimmade han. Detta bevisar att han tog saken alfoarsamt. Också säges det att han i dag bara gråter. Att denna sorg icke förbättrar hans sjukdom är väl temmeligen säkert, och det spås till och med att han icke lefver många veckor. Kronprinsen af Danmark med Gemål kom hit för ett par dar sedan men då var Drottningen redan så svag att hon icke kunde tala med dem utan endast vinkade med handen till tecken att hon kände igen dem. I går var hon litet bättre, men jag har inte hört om hon kunde tala med sina barn. Alla de Kongliga voro närvarande vid dödsfallet utom Kungen, har man sagt.

Med anledning af dödsfallet, äro wi nödsakade anlägga Sorgdrägt d.v.s. svart flor på Hatten och svarta kläder med hvit halsduk. –

Kl. 9 i går afton tillkännagaf Klämtningen i Kyrktornen att eld utbrutit på Norr, men då klämtningen upphörde efter ett par timmar, antager jag att skadan icke är stor. –

Till Lith och Hammerdal har jag Telegraferat om dödsfallet, men jag är rädd att det ej kom till Östersund före Postens afgång. –

En bitande kall Nordanvind har i går och i dag rasat här, hvilket säkert fördröjer Isarnes borttinande. –

Din trogne
Hans

P. S. Den 31. I dag på mårgonen Snögar det Starkt. –

Af gårdagens Tidningar ser jag att Drottningen kort före sin död med full sans tagit afsked af sina Närmaste.

*Lycka till god Påskhelg
Helsa Lars Petter från Pappa, som han nu säkert glömt.
H.L.*

*Gårdagens nummer af Dagligt Allehanda
sänder jag äfven i dag till Ante.*

Brev till hustrun (flyttning av hölada, om begravningsprocessionen)

Stockh. d. 15 April 71.

*Extra skrifvelse till
Mor Brita!*

Då jag sist skref, glömde jag omtala, att Sven ska flytta gamla höladan som står på bosvedbacken, till blomstersvedet. Ladan skall uppsättas vid skogholmen, eller rättare, backen som ligger Norr om den gamla vägen som fordom gått från Loken till blomstersvedet. Om Sven påminner sig så högg han ned en stor gran på svedet i fjol, midt för der denna stod, på Nordvestra sidan om svedet skall ladan uppsättas.

På det ni säkert skall hitta på rätta stället vill jag ytterligare lemna anvisning. Om du tänker dig gå den förr omnämnda gamla vägen från Loken till Blomstersvedet så vet Du att vägen går utför backen; en 10 a 12 famnar från denna backe till wenster om vägen skall ladan uppsättas. Det blir således i det hörn som bildas af de gamla vägarna, näml. den

nyssnämnda och Åströms wattoäg. Jag hoppas Du förstår hoar jag menar. Ante och Du får hjälpas åt att utse platsen ty Sven vet väl ej hoar de der gamla wägarna äro och således är det swårare för honom. –

Skulle snön vara alldeles borttinad på åkern så kanske det går an att skjutsa Ladan vester om bosvedbacken. Du vet att en wäg går der till Loken, de måste då naturligtvis ta håll på hagen. –

Plenum börjar snart, d.v.s. kl. 10 f. m. och räcker säkert till midnatt. Försvarsfrågan förekommer nästa Måndag. –

Kall blåst i flera dagar. Kalla Nätter. I dag tycks det dock ännu bli regn. –

Förberedelser till begrafningshögtidlighetera pågå som mest. – Annonser om uthyrning af fönster vid de gator der Likprosessionen skall framståga, finns allaredan i Tidningarna. Hyran för ett enda fönster under några minuter, kan vid sådana tillfällen gå till 50 Rd. , efter hvad Nils Larsson berättade att det betalades wid Kröningshögtidligheterna. – Hvad säger du om sådant?

Som Posten icke afgår förr än i Mårgon afton får du ursäkta att jag ej försäglar detta bref förr än i Mårgon.

Lindholm

P.S. Den 16. Jag har i dag intet annat att tillägga än att plenum räckte till kl. 1 i natt. – Här är mulit i dag men intet regn.

H.

Brev från Ol. Wikström Sundsvall (möten om försvarsfrågan)

Östersund d. 13/7 71

Gode Broder!

Jag är anmodad af Nils Larsson underrätta dig, att han önskar det du, Gunnar och han samtidigt utlysa Folkmöten i försvarsfrågan i den Jemtlandstidning, som utkommer 8 dagar efter nu nästa Lördag – Nils Larsson trodde det blifoa nödigt, att taga 1 á 2ne Pastorater i sender helst på Söndag och att Jemtlandstidningen underrättas om resultatet från hoarje möte. Jag skrifver nu några ord derom till Gunnar –

Lycka till godt resultat! ----- och god helsa! – Jag reser Söndagsmorgon – Kan knapt skrifoa då pennan är den ömkligaste – Vid nästa besök i Jemtland vill jag helsa på dig. Välkommen till Sundsvall.

Din sanne vän

Ol. Wikström

P.S. Det är ock nödigt att från Predikstolarne utlysa omnämnde möte.

Brev till kusinen Olov Larsson, Häste, Rödön(försäkringsbok, försvarsprop, hustruns besök)

Stockholm d. 20 September 1871.

Hederlige Broder Ol. Larsson!

Mycket tack för sist, och dito för brevet af den 9de dennes; Medföljande försäkrings- Bok torde oss emellan få gälla som qvitto på den Wexel jag från dig mottagit. – Wid insättningen fattades ett näml. Din Hustrus namn. Jag uppgaf namnet vara Brita Larsson. Har jag häruti misstagit mig, måste Du med omgående sända mig uppgift på din hustrus namn, på det jag må kunna före min afresa rätta misstaget ifall jag begått något sådant med namnuppgiften. – jag har, som Boken utvisar, insatt pengarna på återbetalning för händelse af dödsfall, och detta på inrådan af föreståndaren som sade, att kapitaltillväxten blef så obetydlig om det var med eller utan återbetalningsskyldighet, och vidare derföre, att döfstumma vanligtvis icke lefver så länge. – Mera härom då vi träffas. –

Hvad nytt från Urtiman? Så frågar Du kanske då Du öppnar brevet. Jag hänvisar Dig i det fallet till Tidningarna; Men som dessa ännu ej fått reda på den wotering som i går försiggick i försvarsutskottet, så vill jag squalra ur skolan och alltså berätta, att 14 röstade för afslag på Kongl. Majts Nådiga (?) proposition, och att alltså 2 af första kammarens ledamöter äfven röstade för afslag; Men märk väl, detta skedde till följe deraf att Kongl. Majt gått aldeles för långt i sitt lindningsförslag. – Hyggligt Herrskap – eller hur?

Här är snart sagt full winter. Kl. 10 i dag 6 gr. blidt. De sista dagarna har en och annan snöflinga visat sig. Ångbåtarna ha för storm inte kunnat gå till sjöss, somliga ligga här somliga der. Landshöfding Asplund som ämnade resa hem på Landstinget, säges ligga i Öregrund. Andra riksdagsmän som skulle hem och träffa Gumman, ligga vid Arholma och flera ställen.

På tal om "Gumman" får jag berätta, att min lilla mor gjorde mig resällskap hit och att hon afreste härifrån förleden fredag, sådedes rätta dagen för att unslippa stormen. Hon är väl hemma vid det här laget. –

Widare får jag berätta att triumviratet nu blifvit sprängt. Nils Larson har näml. nedslagit sina bopålar på Söder. Gunnar på Norr och undertecknad i sjelfoa Staden. –

Framför mina hjertliga helsningar till Din hustru, samt allt hvad kusin heter från
Uppriktige Wännen
Hans Andersson
i Bringåsen

P.S. Gunnar Ericsson sitter nu vid mitt skrifbord och vill framföra sina helsningar. – Ds.

Brev till hustrun(hustruns hemresa, dåligt sjöväder, flera jämtlandsbesök)

Stockholm den September 1871

Älskade Hustru!

Från Logårdstrappan åsåg jag din afresa härifrån och ämnade ha följt dig med ögat så länge jag kunnat, men då jag såg att fartyget lade till vid Tegelviken samt stannade der och jag under tiden mötte en Riksdagsgubbe på skeppsbron, som gjorde mig sällskap, måste jag i tankarna säga dig farväl och lemna skeppsbron. Jag kunde dock ej underlåta följa dig till Sundsvall och sedan till hemmet. Ni hade sannolikt någorlunda skapligt weder på på sjön. Här var visserligen omkring kl. 11 på aftonen stark blöst, men efter min beräkning skulle Ni då vara utanför Gefle och således ett gott stycke härifrån dit vederiln som öfvergick Stockholm icke nådde. – Emellertid har jag i bref från P. Lejon erfarit, att Ni lyckligt framkommit till

Sundsvall. Om Ni hade stannat här en dag till hade Ni sannolikt varit kvar här ännu, emedan en stark storm började Lördagen och fortgick i flera dagar, så att Ångfartygen icke kunde komma öfver hafvet. 5 Norrländska Ångare måste ligga ute i skärgården och 5 do i Öregrund

Dessa lågo kvar i går morse, men afgick troligen sednare på dagen. Landshöfding Asplund med fl. afgick med Sundsvall på Lördags morgon härifrån. Asplund för att öfvervara Landstinget i Östersund och de öfriga för att komma hem till Gumman. Huruvida han återkommit hit vet jag icke. – Af Tidningarna synes att sjöolyckor inträffat, och det var ej att undra på ty stormen var högst svår. – En wädskuta på Mälaren sjönk och wäden flöt stränderna omkring men besättningen räddades. –

Att min lilla Gumma fick slita ont under hemresan från Sundsvall tar jag för gifvet, ty wädret var sannerligen svårt. Mätte blott icke helsan ha tagit skada deraf. –

Jag bör kanske omnämna, att min vän Hans Larsson förleden Söndag reste hem, eller rättare ämnade resa hem, men kom ej längre än till fyren vid Ålands haf, der fartyget för storm stannade. I går afton kom han Snopen igen, naturligtvis med oförrätt ärende, och hvaröfver wi gjort oss lustiga, emedan stormen då allaredan begynt och wi varnade honom för att resa. Wi kunna ej annat än fråga: hur hans Gumma mådde o.s.v. –

Jag har ännu icke gjort någon lusttur åt något håll, emedan jag varit besvärat af samma sjuka som Du hade då du var här. Den har dock nu gifvit med sig så att jag mår bra. –

När Riksdagen afslutas vet jag icke ännu, men troligen få wi resa hem circa 1½ wecka härefter och då antagligen med oförrättadt ärende. –

Du får ursäkta att jag ej har några Nyheter att förkunna; Jag skrifoer endast för ro-skull, ty jag sitter hemma ensam och qvellen är lång.. – Nästa wecka kan hända jag skrifoer några rader och underrättar om då du har att mottaga din Herr Man

Hans

P.S. Jag har skrifoit fult, men desto längre räcker läsningen.

Tio Jämtar – Soldater som varit på Karlsborg – reste härigenom i natt. Jag ledsagade dem omkring stadens gator till kl. 1 då de stego ombord på Ångfartyget Chapman för att afgå till Sundsvall- En af dem var son till Sergeant Lundin, och äfoen en till var från Hüggenås. Fartyget afgick kl. 4 i Mårse. –

Lindblom

Brev till hustrun(om urtimans avslut och hemfärd)

Stockholm den 30de Sept. 71

Min Goda Hustru!

Tack för ditt bref, och dito för Lasses bref. Af dessa finner jag att Du och dina reskamrater lyckligt hemkommit. Att detta var för mig glädjande, behöfver väl ej försäkras.

När jag får resa från detta fängsel, kan jag ej säkert uppgifva, men det anses troligt att wi kommer att resa härifrån åtta dagar till, eller den 8 okt; kanske också några dagar förr, och i så fall skulle wi gå med Ångfartyget Wester Norrland.

Då Ångbåtsturerna den här årstiden icke äro så pålitliga, torde det ej vara klokt af mig att utsätta dagen då du har att vänta mig. Är det försynens wilja att jag skall återse Dig och hemmet, så hoppas jag min lilla Gumma mottager mig om det blifver förr eller sednare. –

Efter hvad det vill synas, kommer Urtima Riksdagen att blifva utan resultat. –
Diskussionen öfver försvarsfrågan, börjar om Måndag, och slutar ---- Ja det vet inte jag. –

Jag har ingenting Nytt att berätta och ingenting gammalt heller. Detta bevisar att jag och mina kamrater mår bra, undantagandes att gamla Riksdagsman Uhr har brutit sitt ena ben, hvilket jag tror jag omnämnde i mitt förra bref. – I afton ha wi sammanträde på Hotell Sved vid Drottninggatan.

Lef wäl och helsa alla, men i synnerhet lilla Lars Petter från pappa.

Din
Hans

P.S. Det är antagligt att jag icke skickar dig flera bref under denna riksdag. –

Brev från Nils Larson till Gunnar Eriksson(om förestående riksdagsresa)

Tullus d. 19 dec. 1871.

Broder Gunnar!

Tiden lider och vi ha nu icke länge till dss vi böra begifva oss på Stockholmsresan. Vi få derföre icke dröja med att bestämma dag för affärden, om vi skola, såsom det egnar och anstår goda vänner och såsom vi förut alltid gjort, göra sällskap på resan. Såsom boende såder mitt emellan Eder båda, jag menar nemligen Dig och vänneren Hans Andersson, tager jag mig friheten att i ofoan antyddade hänseende framlägga ett förslag: jag proponerar, att vi bestämma oss för att sammanträffa med Hans Andersson på Fanbyns Gästgifoaregård Fredagen d. 5te Januari kl. 12 på dagen. Det blir då en dag tidigare än vi reste förleden vinter, men Riksdagen börjar också nu en dag tidigare, när den då börjadeförst den 16 Januari; och dessutom kkan det vara godt att ej behöfva brådska alltför nycket under sjelfva resan samt att kunna hinna Helsing-gubbarna hemma äfvensom att i god tid komma fram till bestämmelseorten. I förhoppning, att Du icke opponerar Dig heremot, gör jag nu enahanda förslag äfoen till Hans Andersson, med hvilken vi härefter icke kunna per posto aftala om förändring i förslaget, emedan han har sen och osäker postkommunikation. Bedjande om svar härå, anhåller jag tillika, att Du hedrar mig med visit då Du kommer samt att Du i svaret nämner hvilken dag Du kommer hit. En fröjdefull Jul tillönskas Dig och hela Din familj af

Vänneren
Nils Larson

Brev till hustrun(reseskildring nedresan, hälsn. från bekanta, Lill-Hans hälsa)

Stockholm d.14de Jan. 1871.

(Skall vara 1872. Hade troligen inte hunnit "ställa om" efter årsskiftet)

Älskade Hustru!

Från samma rum som jag förliden år skref brev till Dig, får jag äfven i dag nöjet med ett par ord låta dig veta att jag i dag kl. half 12 med snelltåget hitkommit lyckligt och wälbehållen, och utan andra olägenheter än litet snufva och trötta ögon, hvilket wäl snart går öfver då jag får vila mig litet. Några s. k. "reseäfventyr" har jag ej att förtälja. Wi har haft godt slädföre ända till Upsala der wi hade nattlogis förliden natt. Från Upsala afreste wi kl. 10 och kl. 11. 55 m. var wi här, således åkades dessa 6 2/10 mil på icke fullt 2 timmar. Skrinkan sålde jag till en Gästgifvare för 5 Rd. - I går hade vi på Upsala slätten bortåt 20 gr. kallt, men i dag ha vi töveder och Mulit. Som jag förut nämnt, bebo vi samma rum som vi hade i fjol, men detta är blott tills vi hunnit hyra oss andra rum, hvilket knapt kan ske förrän om Måndag. - Jag har hitintills ingenting annat uträttadt än spisat middag, hvilket var ganska behöfligt då vi ej spisat sedan i går kl 4. I Upsala drack wi endast kaffe och intet vidare, men ändå fick wi punga upp med 2 Rd. pr man för nattlogis, uppässning ljus och kaffe. - Här är, som jag kanske kan tycka, circa ½ aln djup snö, men blir det samma wäder som i dag några dagar till så torde slädföret snart taga slut. -

Eric Erssons i Hölje son Per har jag nyss helsat på, men fick ej tillfälle höra hvad han tycker om Stockholms lifvet. -

Riksdagsmännerna Hans Larsson i Flästa och Magnus Jonsson i Wansäter, hos hvilka wi på hitresan gästadt, hafva gjort oss resällskap hit, hvordan jag kan helsa dig från deras hustrur.

Jag hoppas lill Hans fortfarande är på bättringswägen, och att ni der hemma så wäl stora som små, fortfarande äro vid god helse. - Jag sjelf vill söka göra mig lifvet här så drägligt som möjligt, hvilket bäst och säkrast vinns derigenom, att jag öfverlemnar både Er och mig i Guds faderliga hägn.

Din tillgifne

Hans

P. S. Gunnar helsar Dig. - Jag glömde nämna att Nils Larsson också bor på andra sidan wäggen, d.v.s. i samma rum som i fjol.

D.S.

Brev från Britas bror (pengar för livränteinsättning).

Lungre den 16de Januari 1872.

Min Kära Svåger!

Jag får herigenom i största hast senda dig några få rader så mycket du sår att vi lefver her i nordnen. Jag är nu anmodat af min Piga Brita Ers Dotter att besvera dig att för hennes rekning insätta i Lifs Renteri anstalten i Stockholm Femtio Rd Rixmt. utan återbetalningsvilkor eller som du kan finna det tjenligast, som herjemte atesten sendes, för godtgörelse för ditt besver få hon träffa dig ner du kommer hem. Jag har inga nyheter att förkunna dig utan att vi har fortfarande den gynnsammaste vinter som jag nogonsin mines, för öfrigt äro dina anhöriga och bekanta vid hälsans förmoner begåfoade och jag önskar att dessa rader måtte träffa dig i samma tillstånd, så går det nog om man är borta eller hemma, Som du vet att jag ej är begåfoat att nogot vidstreckt yttra mig derföre må du ursäkta min enfalldiga skrifvelse af din ven

Högaktningsfullt Pehr Jonsson

P.S. herjemte sendes 51 Rd. men om det kan ansvara intredes avgiften det kan jag ej veta

Brev till hustrun (korn till Gunnar E, middagar mm)

Stockhm d. 25te Feb. 1872.

Älskade lilla hustru!

För de 2ne bref Du sendt mig tackar jag på det förbindligaste, och hoppas jag att dessa må efterföljas af tjogtals hugneliga skrifvelser. –

Jag har lofoat Gunnar Eriksson att han skall få 4 kappar Haparandakorn. Du får derföre icke glömma att skicka dessa fyra kappar till Handl. P. Wikén i Östersund till instundande Gregori Marknad. – Säcken skall icke medfölja till Åre, utan får Wikén låna till en säck tills någon afhentat kornet. För kornet tar jag betalt.

Slädföret här är temmeligen skralt emedan det nu ett par dagar varit töväder. Något Snö har visserligen fallit de sista dagarna, men nästan smelt bort som den kommit. –

Hans Larsson och Magnus Jonsson reser hem i dag. De ha erhållit 9 dagars permutation för att blifva i tillfälle helsa på och språka litet med sina respectiva hustrur och barn.

Jag får allt låta bli tänka på någon hemresa än så länge, och det går nog för sig då både jag och Ni der hemma får vara vid helsan. Icke så min lilla Fru? –

Helsa min lilla Sonhustru, att jag blef riktigt glad då jag fann hennes attest i Ditt sista bref. Det bevisar att hon trott på mina ord, och att hon icke, likt många andra, bortglömt eller ringaktat det gyllene Bibelspråket, "Den som icke samlar i ungdomen, hvad skall han finna på Ålderdomen". Jag hoppas och tror att hon icke skall komma att ångra det offer hon härigenom bringat sin ålderdom. I glädjen öfver att hon följt mitt råd, skall jag också betala förvaltningens arfvodet för hennes medel, så att hon redan nu genast ska börja skjörda frukten af sin handling. –

Helsa också min ställföreträdare, eller visewärd på hemmet Backen, att jag icke alldeles bortglömt honom, fastän jag icke förr än nu bedt dig till honom framföra mina uppriktiga wälönskningar.

Bennichs middagen var lysande och läcker. Personernas antal circa 90, deribland Landshöfdingar, Ministrar, och Tulltjänstemän af den högre rasen samt 3 Bönder från Jemtland, hvilka för tillfället tituleras för Herrar Riksdagsmän. – Harmligt att Du min lilla perla ej fick vara med, – Jag kommer just nu att tänka på, att Du allt kan ha skäl att vara gramse eller ond på mig samt till och med kunna beskylla mig för otrogen eller löftesbrytare. Jag erindrar mig näml. att wi då vi äktade hvarandra, utlofvade att vi skulle vara ett i lust och nöd. Nu går jag här från den ena läckra middagen till den andra, under det min andra helft går från det ena bordet till det andra som endast äro försädda med några dåliga sillar och lite potatis, och att då jag dricker Champagne får Du nöja dig Dig med härsket svagdricka. Vidare heter det, att Mannen skall öfvergifva allt annat och bo när sina hustru. – I stället att bo när dig har jag flyttat hela 60 milen långt bort. – Med anledning af dessa mina trolösheter, borde jag inte ha förundrat mig öfver, att du dröjde så länge innan Du skref mig till. Hade jag ihogkommit dessa omständigheter då jag skref min skrapa, så hade säkert skrapan uteblifvit. – Om nådigt öfverseende anhåller Hans Andersson hos sin lilla

Fru

Brita Jons dotter

Brev till hustrun (tidningar o prenumerationer, osäkra skulder, mm)

Stockhm den 1 Mars 1872

Min kära Kone!

Ehuru posten till Lith ej afgår härifrån förr än nästa söndag, tillåter du väl att jag redan i dag börjar detta mitt 6te bref, (då likoäl inbegripet det till Ante ställda.) Jag vågar ock antaga, att Du icke har något emot att jag skrifver några rader fastän de ej kan ha något nytt att förkunna. –

Ni ha glömt att i Edra bref säga något om huruvida Ni fått Tidskriften "Förr och Nu," som Ante i Hölje lofoat prenumerera på för min räkning. Också har Ni inte sagt något om huruvida Calle fått hö och om ni fått några pengar af honom – m. m. som jag skulle önska få reda på. – Om Du reser in till stan under Marknaden, så kom ihog att hos någon Östersunds- bo efterhöra, om en Sergeant Moberg kommit till Staden. Den Slyngeln narrade utaf mig 20 Rd. för en månad sedan, som han sade sig skola begagna till respengar emedan han hade för litet af den waran för att kunna komma till Jemtland. Han skulle sända pengarna hit så fort han kom till Östersund, men kanske den lufoern är qvar här i Stockholm ännu, ty jag har inga pengar fått. Fråga om han kommit till stan men säg ingenting om lånet så länge. –

3 mars: Gunnar har varit skral en fjorton dagar men är nu på bättringswägen. Läkaren har förbjudit honom gå ut så länge. –

Riksdagsman Norrby från Gotland reste hem i går. Han hade fått telegram från sin hustru att deras enda barn, en gosse om 15 år, hade afluidit. –

I dag skickar jag Kasper, Nisse och ett par andra Tidningar till Er, och 9 No af Svenska Medborgaren till Anders i Kläppe. Jag har äfven förut afskickat några nummer, men huruvida de kommet fram till bestämmelseorten vet jag ej. –

Det är i dag tredje dagen som vi haft ett aldeles utmärkt wackert wäder d.v.s. riktiga sommardagar, men om nätterna fryser det betydligt, så att Mälaren i går mårse var nästan helt och hållet tillfrusen. –

Då jag icke har något vidare att förtälja och jag dessutom icke hinner stort mer än att kläda mig för att gå i Kyrkan, så får jag taga afsked för den här gången med liflig tillönskan, att Du och hela vårt hus måtte få njuta af en god helsa, god träfnad och en god Marknad ifall någon af Er kommer dit. –

Lasse har glömt säga något om huruvida han inköpt någon ny qvarn. –

Helsa wännerna derhemma, och låt tanken åtminstone en gång hvar fjortonde dag flyga hit öfver för att göra påhelsning hos

Din tillgifne

Gubbe

Brev till hustrun ("käringsprat", avverkningsföreskrift)

Stockhm den 24 mars 1872

Min lilla rara Gumma!

För att Du skall få nyheter till påsk, måste jag i dag skrifo några rader. Verkliga nyheter blir det dock ej, ty sådana hafva tagit slut här på platsen. Det blir derföre endast käringprat jag har att roa dig med, nu som tillförne, och detta är väl också mest passande då man skrifoer till en Käring skulle jag tro, eller hur?

Jag får då börja med att förtälja att här i Stockholm - och troligen äfven utom Staden - den bistraste winter med Storm och snöfall varit rådande. Snön har vist ej fallit djup, men den har i det stället fallit så mycket elakare. När man kommit ut på Slussbron, så har den bistra vinden gått genom märg och ben, der den vanligen lemnat efter sig, skralt bröst med åtföljande hosta och hufvudverk. I dag faller det en och annan snöflinga och i natt har det fallit En tums djup snö. - Ångbåtsfarten är nu slut och Mälaren samt äfven strömmen utanför Kastelholmen, isbelagd. Wintern har sålunda nu först börjat på allvar. Kölden har varit en 10 - 12 grader. - Och nu nog om den saken. -

Du skall säga till åt Lars Hemmingsson och andra som hugga timmer på Per Jakobssons skifte, att de icke får hugga timmer under 7 al. 10 tum i toppen, emedan jag icke vill komma i krakel med jordegaren för några träpinnars skull. Jag är rädd att de hugga för smalt virke, då de kunna finna 5- a 600 på skiftet.

Hvad jag tar mig till under påskhelgen vet jag inte ännu, det är visserligen på tal att wi skall resa till Norrköping, men blir det så kallt som det nu är så är det väl bäst att vara hemma skulle jag tro. - Helsa wännerna, och i synnerhet Anders Nilsson från Din Man

Hans

P.S. Lycka till en träflig Påskhelg, en god helsa, god och tjenlig wäderlek, god sämja och mera sådant som ej så noga kan spisificeras, samt färm tankeflyckt till fången i Stockholm. -

Jag borde kanske ha nämnt att wi den kommande weckan ingenting annat har att göra än drifva på gatorna, wi få således Påskferier, och detta derföre att nära hälften af riksdagsgubbarna på premission rest hem. - Ursäkta jag fuskar i mesta lag.

Brev från Erik Ericsson (inköp av gaslampor)

Lith & Fjähl den 30 Mars 1872

Högaktade Wän Hans Andersson.

Ett par rader från mig torde hvarken längtas eller väntas, jag tar mig dock friheten nedskrifva något samelsurium, men beder först att om någon tid icke är öfrig till disposition, mina kråkfötter måtte kastas åt sidan och glömskan.

Då jag som du vet, wurmar, i näringarnas fack, fabriker och industri, har jag med nöje för en tid sedan läst i Nya Dagl. Alleh. om Landbruksakademiens förhandlingar i Febr. Sammankomsten, deroid Sekr. i Skogsstyrelsen Herr C. A. Tor Björkman förevisade en af Herr ÖfvertLöjtnant af Forselles i Finland Konstruerad och äfven här patenterad Gaslampa, utan veke och glas, der brännmaterialet utgjordes af Träfotogen, hvilken lampa bland kännare i facket vunnit erkänt beröm.

Det är derföre min vänliga anhållan att du på min räkning ville uppsöka bemålde Björkman, hvars adress torde kunna erhållas i Kalendern eller Slöjdskolan, samt af honom få reda på hvilken har dessa lampor till salu, eller hvart de tillvärkas, samt om möjligt är erhålla en priskurant förtydligade genom afbildningar, och om de nu finnes i lager vill jag anhålla att

du köper för min räkning 3 eller 4 af olika storlekar och konstruktioner, och medtaga hem, eller särskildt låta emballera dem och afskicka till Sundsvall Herr Axel dahlström för v. b. Jag har förut köpt träoljelampor af Herrar Odhner & Ci, de hafoa dock icke visat sig fullt ändamålsenliga, derföre vill jag försöka denna sort.

Huru har det aflupit med Reglem. fastställelse för Träoljefabriken, det är väl ej kasseradt? Jag börjar tro att vår fabrik skall blifva färdig till midsommaren, men tidpunkten för dess gångställande är mycket ogynnsam, anläggningen fördyras minst 50 % och råmaterialerna torde nå samma höjning, genom arbetspersonalens dyrbarhet utan att de blifvande produkterna icke synes vilja höja sig något ännu. Arbetsfolk här på orten är nu ädelt som guld, och kanske finare i karat, dagspenningen är 2 á 3 Rd och genom akorden 4, 6 och 8 Rd pr dag, de lefoa ock i sus och dus och intet lägges i sparkassorna för kommande ålderdomsdagar i sanning en förstörelsens tid !!

Med missnöje har jag erfarit att din motion till jernvägsundersökningen gick öfver bord; män är glad nog att så många anhängare finnas som referatet utvisar.

Wi hafoa nu under flydda 2ne dygn haft ett snöfall af bästa beskaffenhet, så att vi äro nästan inlåsta hvar och en vid sin koja. Under ännu en gång anhåller jag att om tid saknas, detta pålagda besvär måtte uteslutas från dina göromål, jag får väl sedan på sommaren bedja någon annan bekant uträtta detta åt mig.

I förhoppning på att Riksdagen nu skall hinna afslutas något före den lagliga tidens utgång, will jag önska dig en lycklig hemresa, samt ett välkommen åter!

Med vänlig Högaktning tecknar

Er. Ericsson

Brev till hustrun (porträttkopiering, livränteinsättningar)

Stockhm Påskdagsmårgonen d. 31/3 1872

(Ankom d. 20 April)

Gumma lilla!

Jag har kommit att tänka på, att om Du hitskickar porträtter af våra barn, skall jag här låta kopiera ett dussin af hvardera, emedan det faller sig billigare än att få Olsson i Östersund att göra det. – Ditt eget Porträt tror jag knapt det är värdt att hitskicka emedan det icke är så bra som jag önskar, hvarföre du väl får pröfva din lycka en gång till och "sitta om". –

Porträtterna måste du skicka genast, ty i annat fall kan de komma så sent att jag ej får tid låta kopiera desamma. – Dessutom är det också antagligt att tre kort i ett bref gör, att brefvet blifver för tungt och derföre icke med posten från Östersund blifver afsänt. – När ni skrifer bref hit ska ni alltid läsa det eller de bref jag näst förut afskickat, ty i annat fall kan Ni glömma lemna de upplysningar jag möjligen kan ha begärt notis om. –

Jag har nu insatt 20 Rd. i lifränteanstalten för Märtas räkning, Motbokens no är 16.379, hvilket hon bör minnas för händelse boken skulle på något sätt förkomma. –

Numrorna näst förut äro för Lasse och Anders samt Erik Göranssons barn. Jag har nu 44 st. motböcker i min gömme.

Jag förmodar att det bref jag sist skref till dig, kommer till Bringåsen i dag, och dessa rader torde hinna till dig första söndagen efter Påsk. – Sjöfarten, som några dagar varit stängd

lärer nu vara öppen igen. I går och troligen äfven i natt har det regnat. Gatorna äro återigen bara, men i bergen utom staden ligger något snö kvar. –

Det börjar se mörkt ut med att få resa hem i början på maj. Kongl. Propositioner och äfven en och annan Motion från 2dra Kammaren göra sitt till, för att hålla oss kvar till den vanliga tiden. Mera härom en annan gång. –

Götseln i fårhuset får ligga inne tills jag kommer hem. –

Ifall Lasse icke skickat pengar hit när detta bref kommer dig tillhanda och du treffar honom, så säg att han får skicka 200 Rd. i stället för 150 Rd. som jag i mitt bref till honom uppgef. – Jag glömde näml. att jag kanske skall köpa ett jernhjul till vår nya qvarn. –

Din trogen maka

Hans Lindholm

Nyheter:

I dag har jag första gången för i år, hört Sädesärlan eller Ringödlan sjunga. Nu går jag i Mariakyrka för att höra på profpredikantens predikan och Seminarieelevernas sång. De skola näml. sjunga i Maria i dag. –

Brev till hustrun (penningtransaktioner, foton, båttrafik o fläskimport, utsädeskorn)

Stockholm d. 13 April 1872.

Min kära Gumma!

Det är i dag 26 dagar sedan jag erhöll bref från dig. Jag hoppas dock att i afton (Posten kommer kl. 8 i qväll) få motse bref, men kanske jag äfven denna gång får i min breflåda leta förgäves. I går fick jag några rader från Lasse, hvilka åtföljdes af 200 Rd. och hvori han säger sig ha lemnat dig 250 Rd., men hvilka han ämnade återfordra. – Jag för Lasse utbetalt 288 och för Anders 50 Rd. alltså tillsammans 338 Rd. Då härifrån drages de 200 Lasse hitsänt så återstår 138 Rd. ifall Du ej mottagit något. – Jag tillsade i ett af mina sista bref, att du skulle våra barns porträtter för att kopieras, men dessa ha ej kommit hit; hvarföre jag börjar tro att Ni måhända har ställt till brefoet så tungt, att det ej blifvit afskickadt från Östersund. Skulle så vara, så måste du gå på Postkontoret och höra efter om der finns något bref adresserat till mig, samt för händelse det der qvarligger, betala det porto som erfordras för att det må med posten hit afgå.. –

Här är nu fullkomlig sommar, och Åskan har i dag kl. 12 låtit höra sig. Det var under pågående plenum, och det blef så mörkt i kammaren, att de stora gaslamporna i taket måste tändas. Något regn föll äfven men icke så särdeles mycket - - Första Ångbåten för i år som lagt till vid Mälarhamns bryggan är Ångbåten "Upland" som hitkommit i dag med Spannmål. Det dröjer således ej många dagar förr än äfven der blir samma lif och rörelse som på Skeppsbron; hvilken under din härvaro visserligen icke var jemförlig med hvad den är wårtiden, men hvarom du i alla fall nu har en liten bättre föreställning än du hade förr än du såg Stockholm. – Ett ångfartyg med namnet "Thorvaldsen", ligger nu vid Skeppsbron, Det skall vara det första ångfartyg som gått direkte från Nordamerika hit till Stockholm. Det skall vara 126 alnar långt, har trenne "däck" och går lastad en 17 a 18 fot djupt. Gustaf Adolf är bara som en liten slup i jemförelse med detta. Fartyget är lastat med 20,000 centner Fläsk m.m. Det blir allt bra många stutar af denna oerhörda massa fläsk. –

Ni skall komma ihog att underrätta mig om, huruvida Ni utlemnade något haparandakorn som Gunnar Ersson skulle ha - Kom ihog att profva kornet förrän du sår ut det, och rör i

kättarna några gånger ty det kan eljest förstöras. – ifall ni får så förr än jag kommer hem, så så ej mer än 6 kappar på mälingen, ty det är mer än tillräckligt. – Jag sade till Wikström under dagens plenum, att jag skulle skrifo brev till min lilla gumma i dag; han bad mig då till Dig framföra sina warma helsningar. –

Jag slutar nu för i dag, men måhända jag i mårgon tillägger ett Postskriptum. –

Din
Hans

P.S. Den 14de

Jag har i dag tittat efter brev på Klubben, men förgäfvos. Kanske bättre lycka i mårgon qvell.

Har Du hört något om den förut omnämnda Moberg?

Lef wäl derhemma.

Hans

Jag har glömt be dig helsa Anders Nilsson. –

Brev till hustrun (om sjöfart o natur, motion, inköp för andra, förestående hemresa)

Stockhm d. 27de April 1872.

Min KäraGumma!

Tack för brefvet och porträtterna, hvilket jag fick på Torsdagsqvellen. –

Få se hur det går om jag får resa härifrån 14 dagar i mårgon tin. Jag endast hoppas det, men vet ej om det kan realiseras; ty ännu veta wi ej när riksdagen kan afslutas. – Sjöfarten norrut är också ännu stängd, men den lär kunna öppnas nästa vecka efter hvad det tros, och då – ja, då reser jag hem och helsar på min gumma lilla. – Längre fram får jag väl lemna närmare besked om tiden, men till Pingst skall jag hem om jag lefver.

I går var här 15 grader warmt i skuggan samt klart och lugnt- I dag är det måhända någon grad mindre emedan det är mulet men nästan lugnt, hvordan det är att antaga att det blifver regn i natt eller i mårgon. På de få ställen gräs får wexa är det grönt, och en och annan liten blomma visar sig; Men löfskogen är ganska litet kommen iwäg; endast syren buskar och Hägg har börjat svälla och visa tecken till löf, hvilket väl snart slår ut samma wäder några dagar till. – Sjöfarten är nu så liflig den kan vara, och uppstapplade varuhögar på Skeppsbron och Mälartorget och Riddarholmen, äro oerhörda. – Jernwägsspåret är nu snart färdigt utefter Skeppsbron, så att wagnar snart kan gå från fiskarhamnen öfver Slussen till Skeppsholmen. – den stora Ångaren Thordwalsen afgick härifrån i natt till England med, som det säges, 15 a 16 tusen tunnor hafre och bottenlast af jern. –

I går war Per Ersson i Wik och jag ut på djurgården, Rosendal o. s. v. för att ta oss en liten motion, hvilket också är ganska behöfligt, ty knapt 5 droppar soett har under hela wintern kunnat framtränga genom eller ur min lekamen. En liten svettning erhöles af Djurgårdsmarchen. Jag har inga Nyheter att förtälja och derföre nödgas jag skrapa ihop det skrep som jag får tag uti. Brefvet blifver vist derigenom af torr beskaffenhet, man det kan inte hjelpas. – Du nämnade i ett föregående brev att Du hade pengar i öfverflöd: jag deremot kommer säkert hem fattig som en kyrkråtta, ty det ser ut som skulle pengarna icke vilja räcka till för allt hvad jag blifvit anmodad inköpa för andra. Det vill synas som skulle man der hemma tro att jag som riksdagsman skulle kunna mynta pengar efter behag. Det är dock

lyckan att jag har god kredit, och den tror jag nog att jag måste anlita, synnerligast om jag reser härifrån förrän riksdagen tager slut. - Om Ni har samma väder der hemma som wi har, så torde Ni kunna så innan jag kommer hem. -

Det är icke osannolikt att Du har att vänta mig Tisdagen före Pingst, då en häst borde vara mig till mötes i Torvalla eller Pilgrimstad. Hoarom närmare genom bref och Telegram framdeles.

Din Hans

P. S. Lördagen den 11teMaj får Du afhämta ett Telegram på Telegrafbyrån i Östersund, och ett bref i Lith dagen derpå eller den 12 Maj deri närmare besked skall lemnas om och när Du skall skicka häst mot mig. - Det klokaste vore att jag telegraferade en gång till när jag framkommit till Sundsvall, ty jag kan ej med full säkerhet säga när jag kommer af sjön, emedan wi kunna bli hindrat af tjocka eller vind i flera dagar. Men konsten blifver då att få telegrammet från Östersund till Bringåsen samma dag. Antagligen kommer jag till Thorvalla dagen efter det jag telegraferat från Sundsvall hvadan det icke blifver någon tid att förlora, för händelse jag skall begagna egen häst ett stycke. - Jag har glömt nämna, att wi nu fått Telegrafen i sjelfoa riksdagshuset, så wi behöfoa ej besvära oss mycket i det fall vi vilja telegrafera. - Denna telegraf blef färdig i förra weckan. - Jag skickade Dig några ord pr. telegraf förlidna Lördag eller Onsdag som jag gissar framkommit. Kanske samma dag. -
H.

Brev till hustrun (om hemresa o motmöte m två hästar, ev resällskap, träffat Dillners)

Stockholm d. 4de Maj 1872.

Min kära hustru!

Då jag d. 27 skref mitt sista bref, trodde jag att jag till i dag skulle kunna gifva besked om när jag skulle få lemna Stockholm, samt utsätta den sannolika tiden för min hemkomst, men tyvärr är jag nu lika oklok derom som för åtta dagar sedan. - Det blir följaktligen endast genom Telegram jag kan gifva Dig tillkänna när och hvar Du sjelf eller någon annan får afhemta mig. - Nästa Lördag afsänder jag ett telegram härifrån och när jag kommer till Sundsvall afsänder jag det andra, deri jag bestämmer tiden och stället der wi mötas. - På det ni måtte förstå eller kunna tyda ett vanligtvis knapphändigt telegram, vill jag med ett exempel hjälpa dig på trafoen. ex. Pilgrimstadsmöte tolf tiden Tisdagen tvenne selade Hästar en kärra m. m. - Uttydt: Möta mig i Pilgrimstad tisdagen kl. 12 med 2 hästar och 2 selar samt en kärra. o.s.v. - Om jag minnas rätt, har jag förut omtalat att här är en flicka från Ström som går i Skolan på Seminarium. Hon heter Märtha Nyberg. - Hon har inte varit hem på 4 år och tänker i år resa hem för att helsa på föräldrar och syskon, men har ej något resällskap; hvarföre hon anhållit få medfölja mig för händelse hon får Rektorns tillåtelse att resa före terminens slut, hvilken ej avslutas förrän 8 dagar efter Pingst. Det kan således vara toifvelaktigt, huruvida detta lyckas, emedan hon lika wäl som andra skall vara med på examen. Som jag har låfoat att hon skall få göra resällskap, så är det icke omöjligt att Du har att mottaga två personer i stället för en, och det har Du väl ingenting emot, ty derigenom får Du något att bråka med i Pingsthelgen. - Flickan ifråga, ehuru nu mamsel, är bara en bonddotter, hvadan Du ej behöfoer blifva ängslig för det höga främmande jag måhända

medför. – Märtha Nyberg fick af Rektorn, då wi en 4 – 5 riksdagsmän höromdagen var på Seminarium och åhörde lektionen, goda vitsord om sina framsteg och sin skicklighet att undervisa, och derigenom föranlåtes jag tro, att hon möjligen får lof att resa före de andra från skolan. Hon är både till storlek och utseende ganska lik min afl. Syster Brita, om Du minns hur hon såg ut. –

Eftersom jag är inne på kapitlet om flickor, så kan Du få helsa och omtala för Lars Sifvertsson, att jag gjort bekantskap hans brorsdotter, näml. Stor Sifverts dotter; jag tror hon heter Märtha hon också. Hon är också på Seminarium och tänker bli Skollärlarinna. – Hon har en bror här som är på navigationsskolan och studerar för att bli Sjökapten, hvilken redan tagit styrmansexamen. – Dessa syskon heta "Dillner". Flickan Dillner sade sig tro att hon icke kommer att resa hem i år. – Det torde nu vara nog talat om qvinnor. –

Wi har nu några dagar haft 17 a 18 grader värme, samt klart och nästan lugnt, så att rågfälten häromkring lära se mycket låfoande ut samt vara betydligt försigkomna. – Som Du vet, kan man inte se någon åker inom Stockholm, hvadan jag endast anför hvad som blifvit mig berättat. – I dag ha wi regn och något kyligt samt Sydlig wind. –

Din Gubbe
Hans. -

Brev från riksdagskollegan Magnus Jonsson, Vansäter (tacksamhetsskulder, skogs och sågverksaffärer,mm)

Bergvik och Wansäter d. 26 Juni 1872.

Broder Hans Andersson

Nåd och Frid!!

För all den mig under resor såväl som i Stockholm visade Wänskap, frikostighet och förtroende jämte en den 6te dennes mig tillsänd och längesedan emottagen kärkommen skrifvelse will jag härmed hembära min hjertliga tacksamhet.

Den i omnämnda skrifvelsen ordade skulden, har jag för längesedan vidtagit den af dig nu föreslagna åtjärden. Neml. medelst upprättande af ett Testamentariskt förordnande; - Men måhända har ett misstag af mig begåtts deri, att jag upprättat det i form af Inbördes. Likoäl under den förhoppning och förvisning att äfven du upprättar ett lika lydande, Neml. af sådant innehöll! Att all den frikostighet som H. Andersson under de tre sistförflutna åren bevisat M. Jonsson, skall anses varit, vara och för all framtid förblifva såsom oåterkalleligen efterskänkt!! - Men däremot, vill och skall M. Jonsson allt framgent anses vara skyldig H. Andersson, samma sanna wänskap och förtroende som den sistnämnde under hela omförmälda tiden slösat å den den förra.

Någon förebråelse för att jag legadt hemma och söladt, har jag aldraminst gjort mig förtjänt af, emedan jag knappast varit vid hemmet åtta dagar efter min ankomst dit. Hvilket hvad jag tror bäst besannas genom det allt för länge dröjsmålet att besvara din kärkomna (Om själfa förtroende medelbarligen wittnande) skrifvelse.

Om Lörda kom jag från en Resa från Gestrikland, där jag uppehollit mig en tid för att försälja timmer m.m. och under hemresan köptes en mindre Skog samt en derå befintlig mindre Såg med däri tillverkade bräder, allt blott småsaker.

Med Häggqvist vill jag det oaktat ha mindre än med Jemtlänningarne att göra.!

Det är troligast att min tid blir så upptagen att jag icke med min tunga och tröga kropp, medhinner komma upp till Jemtland i Sommar, ehuru jag icke kan undgå att låta mina tanckar svajja omkring i dess nejder. – Nu om väderlek och årsvext.

Den 12, 13 och 14 bevärdigades vi med ett (hvad jag tror) välgörande ehuru mycket kallt Regn, den öfrige tiden Solsken och god verrme, i föjd hvaraf våra åkertegar ser för närvarande ganska låfoande ut samt prunkar med, under Midsommaren, ovanligt stor härlighet. Ja den så stor att jag till tacksamhet ovane och odågse Menniska, icke efter min indre önskan förmår uppsända ett Herran behageligt tackoffer.

Vår gemensamme Wän H. Larsson och hans Hustru har jag träffat och hällsat. De hällsar äfoen eder, De Reste då till Stockholm, Götteborg och måhända Köpenhamn.

I händelse Wännerna Nils Larsson och Gunnar Eriksson träffas, anholles om kära hällsningar från mina anhöriga och mig!

De utlofoade raderna framdeles är mycket efterlängtade och kärkomna! träffar de mig hemma, skall icke då komma att dröjas med svaret.

Bör icke eller förtiga, det vår ärade Talman Sundberg, under Resan till Söderhamn der äfoen jag mötte honom, behagade bevärdiga mig med, att hos andra göra förfrågan hvarest jag bodde samt, på afstånd förstås, bese min bostad, någodt som knappast kan hända dig fastän du är så välkänd och aktad af Kungen?

Till sist vare du och din Gumma hjertligt hällsade från min Gumma och Barn såväl som mig din sanne Wän och Broder

M. Jonsson

Lefwäl!!

Brev från F. Malmberg (järnvägsfrågor)

Hernösand & Wäija 8 September 1872

Herr Hans Andersson, Bringåsen.

Med särdeles förnöjelse finner jag af referater i tidningarna, att HA med stor röstpluralitet ånyo blifvit utsedd till representant under nästa valperiod i Riksdagens andra Kammare och det är med anledning häraf, som jag tager mig friheten sända dessa rader.

Af HAs skriftliga anförande till Jemtlands Läns Jernvägs Komité känner jag HA ståndpunkt och åsigter i afseende på Norrlands lifsfråga, jernvägens sträckning och har således den förhoppning, att vi kunna bli eniga i denna stora fråga. De skiljaktigheter, som i frågan förekomma, kunna säkerligen lätt nog utjämnas, såvida tillfälle funnes för ett muntligt samtal.

Det är med anledning häraf, jag vill framställa, det HA på lämplig tid och ställe i Ragunda ville sammankalla ombud för alla socknar inom HAs waldistrikt för att höra deras tankar i frågan, så att landet i sin helhet i afseende på jernvägens sträckning må bäst tillgodoses. Jag vill icke nu vidare inlåta mig i frågan; men vill nämna att, vid sammanträdet med "Sällskapet för Norrlands väl" i Sundsvall den 27 Ultimo, Landshöfding Asplund visade att tillmötesgående, som ger de bästa förhoppningar att enighet bland Norrlands representanter kan åstadkommas. Denna enighet vore särdeles önskvärd och för att ernå densamma måste vi

alla afstå litet hvar af våra enskilda åsigter och intressen. Skulle HA derföre finna lämpligt att meddela sig med L-höfding Asplund innan HA utsätter sammanträdet, vore detta troligen det bästa, då han vore i tillfälle att äfven kunna närvara.

Delar HA denna min framställning och således bestyr om ett sammanträde, skall jag äfven anmoda representanter för Ångermanlands öfre valdistrikt Hr Fahlén att infinna sig. (Klagomål öfver detta val torde ej leda till någon ändring).

Träffas min gamle vän Paul Andersson, Bye, beder jag till honom framföra min hjertliga helsning.

*Högaktningsfullt
Fr. Malmberg*

Brev från socknen angående skolplikten

Kyrkås i Jemtlands Län den 11 Nov. 1872

Högtärade och Höglärde Herr Doktor och Expeditions Chef

Frambärande min Hjertligaste tacksägelse för ärade skrifvelsen af den 18de i förra månaden angående närmare redogörelse för grunderna till Kyrkås sockens till Kongl. Majt inlemnade underdåniga ansökan om läsetidens inskränkning i dess småskola till 6 månader, får jag, när Kyrkoherden M. O. Blix ännu genom sjukdom är tjänstledig, till svar vördsamt anföra följande.

Kyrkås socken har, såsom grund till sin underdåniga begäran att få läsetiden förkortad till 6 månader årligen, anført dels församlingens ringa folkmängd – för närvarande utgör den 399 själar, deraf nu äro 30 barn i 8de till och med 12te året – eller i småskoleåldren –, dels på grund deraf svårigheten af läsningens fortsättning i 8 månader uti en sådan liten småskola, då barnen samtidigt åtnjuta skolans undervisning. Denna svårighet finnes ej i sådana socknar, der hvarje småskola årligen ambulerar mellan 4 till 5 stationer ej heller i städerna, der folkmängden vanligen är mycket större så att der brist på småskolebarn, äfven om de ej samtidigt besöka skolan, aldrig torde förefinnas. Men i en så liten församling, som denna, blir förhållandet helt annorlunda såväl i afseende på barnen, som på föräldrarna. Om det skall löna sig hålla skola så borde ju dessa 30 barn ständigt bevista skolan, så länge densamma är i gång. Men en 8 månaders skolgång hvarje år är ju för småbarn förslöande för deras läs-lust och gör skolbesöken oordentliga. Den är ock här utförbar derför att föräldrarne anse sig icke kunna umbära barnen så lång tid hvarje år. Vissa tider af året kunna de svårigen umbära dem synnerligen nu, då det är så dyrt att lega arbetsfolk. Följden af en 8 månaders läsning blefve derföre, att föräldrarna toge hem sina barn från skolan när det börjar lida något längre fram på våren, om sommaren och större delen af hösten så att småskolan antingen skulle sakna lärjungar den tiden, eller ock skulle skolrådet tvinga barnen till skolan hvilket dock ej skulle lända skolan till fromma. Att förhållandet är sådant, synes ock af bilagde bref, som jag tagit mig friheten att härhos bifoga. Egentligen på sagde skäl

anse Kyrkås socknemän sig icke kunna hafva en småskola igång en längre tid, än 6 månader årligen.

Med djupaste vördnad har äran teckna högtärade och höglärde Herr Doctors och Chefens

Ödmjukaste tjenare

H. Bergström

v. Pastor

Brev från riksdagskollegan Liss Olof Larsson från Gagnef (provat korn, hälsn fr div bekanta mm)

Orsa d. 18 Dec. 1872.

Kära vänn och Broder

Du misstog dig vist icke då du hoppades att ditt bref icke skulle af mig "ringaktas" ty det var oändligt välkommet, och af allt hjerta tackar jag dig därför; det gör en godt in i hjertat att så der få en påhelsning af en fjerran men bepröfvad vän.

Jag har ej glömt det aftal vi träffade i Stockholm om att skrifo, för att underrätta om hur det korn trifdes i vår jord, som jag af dig erhöill som present, och jag får därför till att börja med infria detta sednare löfte, i det jag får nämna, att detta korn icke alls syntes tycka om vår magra jord ty redan efter 4 dagar började det komma upp ur jorden, och fyra veckor derefter hade det gått i ax, efter ytterligare fyra veckor var det moget, och skörden var förträfflig; af detta ser du att det var sant, när jag sade att det ej trifdes i vår jord, ty aldrig har vi sett något korn som så hastigt börjat arbeta sig upp ur jorden, och som så hastigt velat in i ladorna, få de – det måtte väl trifvas der, Och nu nog om kornet; Om politiken vill jag icke säga ett "fnask" ty tids nog få vi till med den hårdsmälta födan. Deremot vill jag meddela att jag jemte de mina äro, och fortfarande hvarit i åtnjutande af god hälsa sedan vi vi voro tillsammans, jag må dock tillägga att jag ej varit hemma på tre veckor, men jag har emellertid icke hört af annat än godt hemifrån. Som du af brefoets början ser, är jag i Orsa, och har sedan i Fredags bodt här hos vår gemensamme vän Carl Johansson, der jag mår som en "prins", jag är näml. här sysselsatt med en förrättning som rör, det här pågående, storskiftet, utom Calle, har jag äfoen 2ne andra personer till biträde, och vi hafva det rätt trefligt; Jag har äfoen förut i höst varit här några vecor, och var då ända upp till Loos i Helsingland, hade jag icke haft så ondt om tid, så Gud vet om jag ej gjort en titt upp till Jemtland, ty nog låg hågen dit, emellertid reste jag genom Helsingland ner till Söderhamn, och hade under resan nöjet att få hälsa på vår gode vän Magnus Jonsson, som då nyligen hade kommit från Jämtland, att jag der fick åtnjuta all möjlig välvilja och gästfrihet behöfver jag ej säga, då du känner den värd jag hade. Hvad Gunnar Ericssons resor beträffar, så antar jag att han ändteligen hamnar i Riksdagens 2dra kammare, der vi ock snart hamnar, ehuru det är med stor motvillja jag ställer kosan dit jag riktigt längtar efter den lugna fristaden, hemmet, och är högst ledsen öfoer att jag så litet får vara der. Sedan vi slutade höbergningen har jag nästan ständigt varit stadd på resan, än i allmänna, än i enskilda angelägenheter, här blir jag ännu några dagar, och hinner nätt och jemt hem till Jul.

Här har vi nu den förträffligaste vinter och vinterkörslorna äro i full fart. Forlönerna äro ända till ytterlighet uppdrifna, ty både arbetare och arbetsgifvare har godt om pengar.

Spekulation i skog, gränsar till raseri och från detta raseri är icke jag ens fri, måhända kommer jag att uppgöra ett större köp här i orsa innan jag reser härifrån. När du reser genom Sundsvall är jag viss om att du hälsar på vår intime vän Olle Wikström, var då god och till honom framföra så väl min som Johanssons hjertliga hälsning, men knyt näfven i byxfickan förstås åt alla som ej röstade på honom vid sista valet.

Nej nu måste jag sluta mitt epos, som tillkommit sedan de andra lagt sig, men dessförinnan ber jag dig framföra min och Johanssons hälsning till din familj, och var du sjelf hjertligen hälsad från oss.

Under tillönskan af en fridfull Julhäg, samt ett godt slut på detta och all lycka och välsignelse under det stundande nya året, tecknar sig din vänfasta broder

Liss Ol. Larsson
